

RESSO

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 6, Núm. 54 • Novembre 93 • 220 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

Els Tres Molins una Plaça per a una polèmica

- 🍏 Entrevistes a Gabriel Mayans,
Francesc Miró, Antonio Castañeda
- 🍏 Enquesta sobre les contribucions
- 🍏 III Setmana de Cuina Mallorquina

Restaurant **VORAMAR**

... som especialistes a atendre'l a vostè...

Avda. Miramar, 36 - A • Tel. 64.00.67
LA RÀPITA • CAMPOS

**Ara, canviar a més
li costarà menys.**

Gesa

Informi's:
(cridada gratuïta)

900-220.220

a 220V

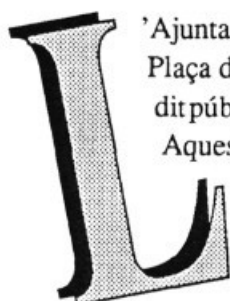
TOT SÓN AVANTATGES

Sumari

Diuen que...	4
Vos recomanem	5
Notícies de la sala	6
Cartes dels lectors	7
Enquesta	8
Conversa amb....	10
Notícies de partits	12
La darrera dictadura?	13
Tots Sants: flors i costums. .	14
El mirador	15
Notes d'Església	16
Cultura	18
Fent una volta per la vila . .	20
Notícies breus	22
Obres i benzineres	24
Un home rarenc	25
Campos d'un temps.	26
Local	27
Entrevista	29
Col.laboració	30
Pel seu nom les coneixereu .	31
Local	32
Fora vila	33
Ull crític	34
Fora de banda	35
Esports	36

La reforma de la Plaça dels Tres Molins.

Un projecte necessari?

'Ajuntament té la intenció de realitzar diverses obres a la Plaça d'Es Tres Molins, l'import de les quals, segons s'ha dit públicament, s'apujarà en uns devuit milions de pessetes.

Aquesta quantitat de doblers a invertir es pot considerar i avaluar de distintes maneres. En primer lloc: Quina necessitat hi ha de realitzar unes obres d'aquest cost aparentment tan elevat en una plaça que no requereix, com a fet d'urgència, cap tipus

de reforma?.

En segon lloc: Un Ajuntament tan endeutat com el nostre, com és possible que s'afanyi a gastar aquesta quantitat tan considerable de milions sense cobrir abans els deutes que té i planificar i realitzar altres obres potser de més urgència que aquesta?.

De fet, el cercle, reduït, és el de sempre, sobretot en la inèrcia d'aquests darrers anys. L'Ajuntament ha demostrat que és incapaç d'afrontar obres d'envergadura: el clavegueram, la canalització d'aigua potable, el teatre municipal, i tants altres projectes que, ara com ara, no ha iniciat encara, i que, evidentment, els campaners voldríem veure realitzats. Però una cosa és proposar i una altra ben distinta és dur a terme allò que es proposa. Penjar voluminosos cartells —i rètols diversos— pulcrament pintats, anunciant bones intencions és molt fàcil i dóna una certa confiança. Però resulta que l'Ajuntament confia potser excessivament en les subvencions i altres ajudes diverses. I resulta també que a la pràctica no és així, que la realitat és una altra. Davant tantes despeses com té, sobretot de personal i altres vivències, els nostres il·lustríssims regidors s'il·luminen demanant crèdits bancaris, apujant els impostos, i projectant obres menors que no precisen de la més mínima urgència encara que, entre uns i altres, provoquen una insatisfacció cada dia més generalitzada. Abans es solia dir que *el Movimiento se demuestra andando*, i caminàvem poc, en aquells anys. Ara sembla anar bé això de les placetes i augmentar els impostos, tampoc sense caminar massa; però això sí, anant ben mudats els dies de Festa Major.

**COMPRI PRODUCTES
ETIQUETATS
EN CATALÀ**

Diuen que...

— Va esser una gatera.
— Els bordells de la vila comencen a tenir molta anomenada.
— Faran rebaixa als campaners, si aquests presenten un certificat de residència?
— N'hi ha qualcuna de moguda devers Ses Covetes. Però d'aquí al'estiu encara hi som a temps.
— Enguany Sa Fira se va escursar: dijous molts aplegaven.
— Allò que sempre s'allarga és el trull dels cotxets: és de suposar que hi guanya qualcú, i no deu ser el veïnat.
— Per fer circ s'instal.laren en uns solars buits amb ametlers.
— Devers sa ronda des Tren n'hi ha una bona partida de tomats i enterra.
— I sense permís, que sapiguem.
— Per Sa Fira n'hi va haver molts que la feren magra.
— I el dia d' Es Firó també.
— Deu esser que amb tot aquest trull de la Contribució (Rústega i Urbana) la gent va de rota batuda. És a dir, no hi ha ni un duro.
— II'Ajuntament vol recaptar més, cobrar més, tenir més ingressos.
— Arribarem a perdre les rialles. O ja les hem perdudes?
— Amb tot aquest rebumbori del

nou cadastre i les contribucions hi ha qui manté l'esperança d'unes oportunitats, i necessàries, rectificacions.

— El regidor d'Hisenda de l'Ajuntament, Rafel Mas, s'està assentant al seu lloc. El batle ja deu estar una mica nerviós que n'hi hagi molts que tinguin tanta confiança en ell.

— I les Noves Generacions del P.P. que en deuen dur alguna de moguda? Darrerament se'n sent parlar molt poc d'ells (i d'elles).

— Enguany tampoc no menjarem esclata-sangs de les pletes de Campos.

— Ni girgoles.

— Com més va, més vela...

— L'Ajuntament té previst adquirir una bàscula (municipal, és clar) per a saber qui s'amagreix i qui s'engreixa.

— I això que a la vila n'hi ha una de ben grossa. Però no és municipal.

— Què és més convenient, col.locar al frontis de La Sala una bandera de la Comunitat Europea o una dels USA?

— De l'italià enterrat a Campos Gianni Nardi n'hi ha que en saben moltes coses, però no en volen dir ni piu.

— Hi ha fotos que ningú no ha vist, i informacions de periodistes de per aquí que varen seguir els fets al seu dia que no s'han consultades com pertocava.

— Un dels que en saben més coses dels fets (en va fer al seu dia un reportatge excel.lent, publicat a la revista CORT), és Cel.lestí (Tino) Alomar, Ex-Director General de Turisme del Govern Balear.

— Hauran d'anar a bucejar per Cala Figuera. Diuen que per allà hi ha més coses amagades que al cementiri de Campos.

— Qualque dia en faran una novel.la. I dues o tres pel.lícules.

— Campos ja no serà conegut a Europa únicament per les tàperes.

— Per cert, a Sicília hi ha moltes tapereres. Però les seves tàperes no són tan bones com les nostres. No en mancaria d'altra...

— ElPSM en duu alguna de moguda que, al seu moment, tindrà més ressonància que les notícies de RESSÒ.

— Però es veu que no frissen massa, i volen fer un bon esclafit.

— En Sebastià Covas encara no duu barba, com l'altre Sebastià. Però és perquè és fadrí.

— I la cultueta, què se n'ha fet de la cultueta?

— Ara enlloc d'una revisteta volen fer una revistatoneta.

— Els astròlegs pronostiquen que abans de Nadal n'hi pot haver de grosses.

— El PSOE, com el PP, duen les ombres magres.

— On devia ser la regidora de Cultura de l'Ajuntament el dia de l'homenatge a Josep Maria Llompart que es va fer a S'Escola Vella?

— Un conegut bibliòfil ha posat en venda l'edició d'EL FILL PRÒDIG, (1937) del campaner Andreu Roig i Prohens. L'Ajuntament la comprarà?

— L'Ajuntament ha deixat de publicar el full informatiu «L'Ajuntament amb tu».

— No hi havia pressupost. O no hi devia haver ganes que se sabés massa segons què? S'hagués notat molt la censura?

— Les promeses electorals es van complint de cada dia... Per què reis?

**ADOQUER
ELECTRÒNICA**

Tècnic especialista en telecomunicacions

Reparació i Muntatge:

Parabòliques • Alarmes

T.V. Vídeo • Antenes • Hi-Fi

Aigua, 17 • Tel. 65.26.86 • 07630 CAMPOS

ELECTRO

**TRONICA
C.B.**

Tècnics especialistes en electricitat
i electrònica. Instal.ladors autoritzats.

**Reparacions, Muntatges, Instal.lacions
elèctriques en general.**

Aigua, 17 • Tel. 65.26.86 • 07630 CAMPOS

Vos recomanem

• Els mocadors ecològics de l'empresa catalana GUASCH, amb el cent per cent de cotó, però d'un paper sense hioclorits, blanquejadors òptics ni solucions càustiques. Als USA no se'n poden avenir. Tot déu en compra.

• L'exquisida novel·la del col·lectiu Ofèlia Dracs «Bocatto di Cardinali» (Ed. Tres i Quatre), ja en la seva cinquena edició. O si ho preferiu en la traducció italiana que ha tret no fa gaire una editorial de Palerm (Sèlleiro), a Sicília.

• El film més recent de Vicente Aranda «Intruso», amb Victoria Abril i Imanol Arias com a protagonistes. Hi ha coses pitjors.

• Preparar una bossa ben grossa, un sac, o un camió, per anar arreplegant tot el material que surt i es publica sobre els dinosaures: Pins, posters, fascicles, retallables, pel·lícules...

• Aquesta frase feta: «la moda és l'únic que passa de moda», com la dels dinosaures, vaja...

• MERCEDES 220 SPORT: Bona cilindrada. Màxima potència. Pot anar a 210 km hora. Consumeix 8,5 litres i només val 5.700.000 pessetes. Això sí, té una línia esplèndida.

• Aigua de VICHY CATALAN, ben fresca.

• Els calçons texans VASSILY: de nom rus, disseny nordamericà i producció europea. Tota una unió per a la cofraternitat dels pobles. Si els compreu sense VISA vos regalaran el vídeo d'un film protagonitzat per John Wayne.

• Beure una botella del Cava - diguem-li xampany, punyetes!! - de les bodegues Jaume Mesquida de Porreres. Nosaltres no l'hem tastat, però els entesos diuen que és molt bo.

• BACK TO BROADWAY (CBS/Sony), de l'actriu i cantant Barbra Streissand.

• «Huevos de oro», el film de Bigas Luna; amb Javier Bardem i Maribel Verdú de protagonistes. No és res de l'altre món, però almanco ajuda a no xafardejar sobre el «Parque Jurásico» de Steven Spielberg.

• Fer un conyaquet a deshora, però ben acompanyats. Beure'l tot sols és una beneitura. Millor amb Cindy Crawford o amb Tom Cruise.

• Aquesta frase de J. C. Muntaner, director de TVE a Balears: «La televisió és una droga».

• Evitar les diarrees mentals. Un consell: llegir com si fos literatura

morbosa els articles d'Antonio Alemañ a *El Mundo de Baleares*.

• Tenir esperança que enguany encara hi haurà esclata-sangs.

• Fer confitura de codony, codonyat atapeït, o vi de codony. Com cada any.

• No anar de berbes amb segons qui. Sobretot si és dissabte.

• La cançó «Noies voramar» que canta Maria del Mar Bonet acompanyada de Manolo Garcia (de El último de la fila) al seu darrer C.D. ELLAS.

• No frissar massa.

• PRYCA. CONTINENTE. AL-CAMPO. MINIMAX, etc. etc. Amb tantes botigues com hi ha a la vila haver d'anar a comprar a Ciutat...

• Helena Garcia Melero, ara de presentadora al Telenotícies del diumenge de TV3. Ja no somriu. Està embarassada? Té mal de queixal? Llegeix RESSÒ?

• Organitzar qualche informació informativa de cinema. Amb tanta televisió n'hi ha molts que van embambats, i encara es queixen...

• Prendre 2 Aspirines, 2 Biodramines, 3 tranquimazines i un tassó de Bicarbonat o Sal de Fruites ENO abans de veure qualsevol programa de Tele 5.

• Qui és més golós, el que bufa o el que se crema?

• Escriure cartes amb suc de llimona a Gabriel Cañellas S. A.

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà • Tel. 65.01.47
Laborables: de 17'30 h. a 20'00 h.

**GABINET
PERE GARCIAS**

- ASSESSORIA FISCAL
- ASSESSORIA LABORAL
- ASSESSORIA JURÍDICA
- GESTIÓ D'EMPRESES
- ASSEGURANCES

Major, 32 • Tel. 65.25.26 • CAMPOS

SA CIMENTERA, S. A.

**MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ**

**FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL**

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 • 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

Foto: Damià Prohens (FOTO VIDAL)

— A l'Ajuntament hi comença a haver esquixos de bon de veres.

A l'Ajuntament el passat Ple de 16 d'octubre, amb caràcter urgent, es va aprovar una moció del PP-UM per ratificar la decisió de col·laborar amb la presentació de recursos o reclamacions contra el Cadastre revisat. El Grup de l'oposició PSM va negar que això fos cap forma de resoldre el problema que tenen els campaners enguany i l'any que ve amb el nou impost. Vairepetir que ja s'havia advertit que el problema real era el tipus impositiu el 0,4% que la majoria aplicava. El PSOE no hi era present. En aquest Ple, pareix ésser que es va produir una discussió a l'entorn de Ressor -sense anomenar-lo directament- perquè rectificàs la seva informació -posició que defensà el Regidor Molina- mentre el Batle tancà la discussió evitant

Notícies de La Sala

Més sobre doblers: contribucions i crèdits

qualsevol referència o resposta a la nostra Revista.

El Batle va dictar un Ban per anunciar que la Sala estaria oberta el dia de Fira i Firó per facilitar els recursos i recentment n'ha dictat un altre per avisar que s'han acabat els treballs de revisió del Cadastre de Rústega i que per tant estan a exposició pública per si es volen fer reclamacions entre dia 2 i 18 de novembre.

Així mateix l'Ajuntament ha anunciat ja el cobrament de l'impost de béns immobles (abans contribucions) i l'impost d'activitats econòmiques (antiga Llicència Fiscal) fins dia 6 de novembre d'enguany. S'avisava que si no es paga dins el termini, s'haurà de pagar amb un 20% de recàrrec de constrenyiment més interessos de demora. Per pagar, s'avisava, podeu anar a les oficines de recaptació (planta baixa) de 9 a 13 h. els dijous i dissabtes i de 4 a 8 del capvespre de dilluns a divendres. L'anunci «de cobrament voluntari» va sortir publicat dia 21 d'octubre als diaris.

L'Ajuntament subscriurà, tal i com acordà en Ple, amb votació favorable del Grup PP-UM, més pòlisses de crèdit amb una Entitat bancària.

Perdre es temps i es lleixiu

Diuen que Ressor no diu la veritat però no s'atreveixen a rectificar ni a remetre una nota de premsa com pertoca. Es limiten a tirar fum i cendra perquè la gent s'embulli i no sàpiga com va la cosa. Plens a les 11 del matí -urgents- i per acabar en no res és com deim en bon mallorquí com qui rentar es cap a l'ase. El que passa, és que l'ase, ja està ben pelat i més que pelat. I ja m'enteneu. Del cadastre i de la contribució no en diuen res de nou: si no, fixau-vos-hi. El Batle nostre surt corrents per anar a veure el cadàver de l'italià al Cementeri quan els problemes -per Campos- no són qüestió de morts ni de fotos ni de soparets ni viatges per aquí i per allà sinó qüestió de posar-se al davant i dirigir l'Ajuntament com una Empresa que ha de donar comptes a final d'any. Dels truis de premsa, televisió i ràdio, els campaners no en treim cap profit.

Es Jai de la Sala.

Redacció.

Estació de Servei Campos, C.B.

Obert 24 h. Autoservei

Benzina sense plom

Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos

Motoserres i Motocultors

Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

CRISTALLERIA
PERELLÓ
Acristallaments en general

Carrer Palmer, 1 Tel. 65.00.95
07630 CAMPOS

Restaurant La Travessia

ESPECIALITAT EN CUINA MALLORQUINA

Local per a Bufets de Noces,
Comunions, Batejos, etc.

Ctra. Campos Llucmajor, Km.1 • Tel. 65.23.37
07630 CAMPOS

Campos... Campos... a on vas?

Quan jo era joveneta, i anàvem a celebrar festes a qualche poble extern, que orgulloses estàvem quan ens deien: Sou de Campos? ui.. és el poble més ric de Mallorca.

Quina verdor hi havia per tot ell! Quines finques tan guapes, plenes d'albarcoquers, ametlers, figueres (i tant que les maleïa quan m'hi feien anar amb ma mare a aixecar-ne de figues) i quines joies que ens compràvem quan acabàvem de collir les tàperes. No dúiem el ritme de vida d'ara, però teníem una font de riquesa reconeguda per tot arreu, Campos era Campos... i tenia molts doblers!

Després rebérem les herències dels nostres padrins: finques, horts, pletes, cases i doblers. No vàrem fer grans cases, ni grans viatges, ni col·leccionar obres d'art, ni *viure*; tot al contrari: duguérem l'electricitat a foravila, construïrem grans vaqueries, compràrem tractors, maquinària.. invertírem per conservar i augmentar la riquesa que ens havien deixat. Els doblers dels

padrins es varen gastar, i fins i tot ens vàrem endeutar per recollir més fruits... però els comptes no han sortit així com pensàvem, molt a l'enrevés... i quantes depressions hi ha hagudes a Campos per aquest enrevés! i quantes més coses han ajudat a caure Campos que no cal esmentar perquè tots sabem quines són.

I quina és l'opinió que ara tenen de nosaltres des dels pobles veïns?

Si llegiu el setmanari Migjorn, nº 9 pàgina 4, trobareu l'opinió d'un santanyiner que troba que ni ens mereixem l'Institut, que es diu s'ha de fer a aquesta comarca, i en canvi sí el mereix Santanyí, perquè va a més dia a dia, té i tindrà més habitants, mentre que Campos va perdent població any rera any (això llegit textualment).

Com han canviat les coses en aquest darrers vint-i-cinc anys! Però... com és possible que encara hi hagi persones que, sabent com estam, tinguin l'ànim de valorar els nostres béns en aquestes quantitats, tan al·lucinants, que han sortit ara en el nou cadastre? i com és possible

que persones campaneres, en les quals depositàrem la nostra confiança, en les darreres eleccions, ho admetessin i no digueren NO! quan era hora?

I, què pot fer aquell pagès o aquell campaner que no té un sou oficial, i que l'única rialla que li quedava era pensar fer quatre doblers d'aquella finca que li havia quedat arran del poble o a Sa Ràpita i que ara ni pot vendre, ni és sòl rústic, ni en treu res; com ha de pagar 100, 200, 400 o 700 mil pessetes de contribució?

Que ni tornarà haver de depressions a Campos! i tantes que n'hi tornarà haver, i amb motiu.

Però no varen dir NO, quan era hora, els qui ens representen. No varen dir: repassarem la feina perquè surti bé; ja ho veurem -varen dir-, i ja ho veim com s'ha feta la feina, i bé que ho veim!

Ai Campos, Campos! a on vas?

Ai Campos, Campos! on et duen?

Gavina.

Comunicat de la Creu Roja

Amb motiu del bloqueig econòmic a Cuba, per tots conegut, la situació dels ciutadans cubans és molt precària, raó per la qual la Creu Roja Espanyola organitzà una campanya d'ajuda a aquest país.

La Creu Roja Balear col·laborà en una primera fase amb l'enviament de 160 kg. de vitamina B, de vital importància en aquells moments.

Amb motiu de l'entrega en el mes de Juny d'aquestes medecines, a la Creu Roja Cubana, el delegat de l'expedició va tenir l'oportunitat de poder conèixer la situació en què es troba un Hospital construït l'any 1927 a la ciutat de L'Havana, per emigrants de les Balears, i que és conegut com «La Balear».

Posats en contacte amb la directora d'aquest centre, Dra Longina Bargollen, ens ha comentat que encara que les necessitats a cobrir són de tot ordre (tovallols, llençols, pintura, etc), en aquests moments el més prioritari

són els MEDICAMENTS, per intentar cobrir al menys un mínim aquestes necessitats i impedir que el que en un dia la nostra pròpia gent va fer realitat amb gran esforç, pugui desaparèixer, hem organitzat una campanya de recollida de medecines a través de totes les farmàcies de Balears, de tal manera que les persones que vulguin mostrar la seva solidaritat amb aquesta causa, col·laborin depositant en els recipients preparats a tal efecte, les medecines que detallam més avall.

Per aconseguir que la resposta de tots sigui la més àmplia possible, necessitam la vostra ajuda i col·laboració. Acabaré dient que la Directora d'aquest Hospital en mostra d'agraïment, ens ha comentat que els tres pavellons de què consta el Centre passaran a denominar-se Mallorca, Menorca i Pitiüses.

Maria Planas Rosselló
Presidenta Autònoma Illes Balears

MEDICAMENTS DE MÀXIMA URGÈNCIA PER L'HOSPITAL «LA BALEAR» A L'HAVANA (CUBA).

Ferro Gradumet (comprimits)
Ventolin (xarop)
Clebiril (comprimits)
Ventolin (inhalador)
Primperan (xarop)
Aspirina (comprimits)
Gelocatil (comprimits)
Frinova (comprimits)
Termalgin (comprimits)
Cinfatos (20 comprimits)
Analgilasa (comprimits)
Pectox (càpsules)
Dolmen (comprimits)
Furacin (pomada)
Tegretol 400 (100 comprimits)
Fluimicil (sobres)
Depakine 500 (100 comprimits)
Eupen (càpsules)
Dayamineral (comprimits)
Eupeclanic 500 (càpsules)
Redoxon Complex
Llets maternitzades
Becozyme C Forte
Papilles
Vitagama Fluor
Gamma Globulina Humana
Zasten (comprimits)
Xampú Antiparasitari
Theo-DUR 300 mgr.

Enquesta als campaners sobre la nova valoració cadastral

• PREGUNTA •

Què pensau de la nova valoració cadastral i quines conseqüències tindrà per al contribuient?

J. M. 35 anys. Mestre.

Ja era hora que actualitzassin el cadastre perquè fins ara s'aplicava un cadastre molt antic i les valoracions feien rialles. Ara potser algunes són massa elevades, però en general són bastant baixes respecte al preu del mercat.

La gent es queixa molt perquè haurà de pagar generalment molt més que no pagaven. Però jo personalment crec que és ben just perquè molta gent té dues o tres cases i no les ven perquè duen poques despeses. Si les traguessin venals tal volta baixarien els preus, que estan massa alts, es vendrien més, farien més obra, etc.

Empleat de Banca, 42 anys.

Crec que la valoració la fan els tècnics i en deuen saber. Però hi ha hagut sorpreses perquè molta gent no tenia declarada correctament l'obra que té i ara li ve de nou. També perquè amb les Normes Subsidiàries hi ha zones que abans eren rústiques i ara són urbanitzables i els toca pagar molt. Aquests particulars havien d'haver presentat al·legacions quan era hora, però no ho varen pensar o no varen tenir informació oportuna.

El grup que comanda a l'Ajuntament va fixar el 0'40% i pel que em varen dir sé que hi va haver un poc d'estira i aflixa a veure si era molt o poc. Però vaja, el que veig és que l'Ajuntament tindrà un augment d'ingressos brutal. S'hauria de mirar de reduir, i de canviar algunes zones de les Normes Subsidiàries que tanmateix no seran solars mai.

M.B.A. 46 anys. Mestressa de casa.

Tothom està fins al coll d'impostos i molta gent no ho podrà pagar. He sentit dir que n'hi haurà que han de pagar animalades. Diuen que Campos és un dels Ajuntaments que ha posat el preu més alt de Mallorca.

Haurien de fer qualche cosa perquè no haguéssim de pagar tant o, almanco, no pujar tant amb una vegada, sinó un poc cada any. Es veu que han de mester duros... però jo també.

J. J. P. Regidor

En primer lloc pens que, el tema no s'ha duit amb la cura necessària per l'Equip de Govern del nostre Ajuntament.

L'actualització del cadastre és un fet que ve determinat per la llei, aleshores, més tard o més prest s'havia de fer. El problema que jo hi veig és que, tot el procés de les valoracions depèn del Centre de Gestió Cadastral, i durant aquest, el nostre Ajuntament no va dir ni mu, quan era òbvia la necessitat de participar-hi. Un altre aspecte molt important és que, amb l'entrada en vigor de les Normes Subsidiàries, les valoracions contemplen la nova qualificació del sòl, i això influeix moltíssim en les mateixes, adequant-les a les noves circumstàncies, és a dir, encarint-les quan el sòl havia experimentat una requalificació, aquestes són les que més augment han de suportar.

Per un altre costat tenim que el tema d'impostos s'ha de tractar de manera global, i en aquest aspecte pens

que el nostre Ajuntament fa aigua de valent. Des d'un principi s'ha anat pedaçant aquí i allà però sense arribar a una solució definitiva.

El que més gràcia em fa de tot aquest tema, és que, mentre per una banda l'Equip de Govern mou cel i terra per «quedar bé» davant el contribuïent, per un altre costat es sent eufòric, puix aquesta contribució, i el seu augment desmesurat, poden ser un alè d'aire nou a la precària situació econòmica en la qual, malauradament, ens trobam immersos. El que s'ha aconseguit és que un impost molt just, ja que cadascú paga pel que té, hagi esdevingut un tema tan polèmic fins al punt d'arribar-se a qüestionar la justícia del mateix.

M.V.O. 55 anys. Mestressa de casa.

Mira, si vols que et digui la veritat quan vaig rebre la nota del que havia de pagar ho vaig trobar una animalada, però llavors comparant amb el que havia de pagar altra gent em vaig resignar. El que no comprenc és que tenint dues cases com tenim i una més mal situada que l'altra, precisament d'aquesta que està en un carrer pitjor hem de pagar més, i totes dues són per l'estil de grans i edificades. No sé com ho deuen haver fet ni sé com es pot arreglar.

P.B.S. 57 anys. Pagès.

El que m'ha sabut més greu és de la valoració del solar de Sa Ràpita. És tot quan tenim i sempre hem esperat un poc més per fer obra, i així com estan les coses no sé si ja farem res mai. M'ha sabut greu que ens considerassin a tots com especuladors. enguany podrem pagar, però podrem pagar cada any? Aquí està la qüestió.

T.A.B. 28 anys, autònom.

«Pens que el bot ha estat molt

Segueix ➡

✓ Enquesta

gros. Saps que hem passat de valer una casa 1 o 2 milions a valer-ne 5 o 6. Realment valorar és molt difícil. Jo no faig comptes reclamar ni queixar-me perquè tenc poc i tanmateix no sé si arreglaré res. Però crec que altres veïnats sí que volen mirar de reclamar. He sentit a dir que els solars han rebut més»

J.A.M., 41 anys, pagès.

«Crec que s'han passat en tot: han pujat els preus o els valors com diuen molt, massa, perquè això de val ... val allò que et paguen, si vens. També veig que s'ha passat l'Ajuntament en posar un tant per cent massa alt; clar tothom voldria baixar i ells han de cobrar, no se pot aturar. Veig difícil arreglar-ho per allò que diuen pes poble, que tot ja està fet i fermat. Jo no sé encara si reclamar o no perquè ho he fet mirar a un advocat i ja veurem que em dirà. Crec que ara hi ha poques coses per

fer, l'any que ve, a la Sala haurien de tenir un poc de consideració i rebaixar-ho perquè sinó potser molt gros. Bé crec que no ho poden pujar més, valga, que si no. A mi m'afecta bastant consider, ara cadascú troba que és molt lo seu.»

P.J.S.B., 34 anys, empleat.

«Està molt mal convertida. En el meu cas se m'ha incrementat molt per una casa i això dintre del que cap ho accept, però per una petita finca que tenc ha resultat exigiradíssim. Per això trob que s'hauria de revisar».

S.A.V. 55 anys, picador de marès.

«Vull aprofitar l'ocasió per sortir del botador com a ciutadà i forçosament contribuient. Crec que el tema de les taxes és un exemple més de l'abús que ha de patir el ciutadà mitjà. Sols ens exigeixen deures. El que és més indignat resulta ser la mentida de què un estat

capitalista ha de menester les petites aportacions dels contribuents per mantenir la seva infraestructura. Tot, no siguem ingenus, funciona amb els doblers de la gran Banca i les multinacionals i grans empreses.

Si allò que és públic com a servei va malament i ho privatitzen encara pitjor i més insolidari.

Per solucionar el sistema, que és el que voldria, caldria que la nova generació investís a les arrels».

T.A.M., 48 anys, empleat.

«Consider que han incrementat molt i no crec que les valoracions siguin reals. Si jo compr una casa per un milió, com és possible que me la valorin per cinc?».

A Campos es paga el 0'40 i a Sa Colònia i ses Salines el 0'27 quan són un municipi que té turisme i no deu estar tan afectat per la crisi».

PERFUMERIA VIDAL

Perfums i Cosmètica

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

Mutua General de Seguros

Amb el nostre sistema li oferim un Pla de Previsió a la seva mida:

- Pla de Jubilació especial per a la dona.
- Accidents Personals, per a totes les professions.
- Multirisc de comerços.
- Multirisc per a Bars, Restaurants i Cafeteries

Carrer Victòria, 36 • Tel. 65.04.94
07630 CAMPOS

BODEGA VIDAL

Especialitat en vins de reserva

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

SANELEC INSER C.B.

Arnau Nigorra i Joan Pomar

**SANEJAMENT • ELECTRICITAT
CLIMATITZACIÓ
REPARACIÓ I MANTENIMENT
DE CÀMERES FRIGORÍFIQUES
MAQUINÀRIA D'HOSTELERIA**

Tels. 65.07.69 • 908.63.16.73
Carrer Major, 34 • CAMPOS

Gabriel Mayans: la persistència dels artistes

Anàrem a parlar amb en Gabriel Mayans un horabaixa agradable d'aquest setembre passat. Ens va rebre a la casa que té a Sa Colònia de Sant Jordi, aprop de la mar. La conversa es va centrar en torn del món del cinema. No és necessari presentar l'entrevistat en aquest sentit i tots coneixem alguna de les seves pel·lícules.

Gabriel Mayans té 61 anys i també devers 60 pel·lícules fetes seves. En una plagueta amb cal·ligrafia meticulosa i impecable ha anat enumerant les seves creacions. Són curolles, il·lusions i somnis d'una persona senzilla que en els seus moments d'esplai s'engresca, gustosament i sense cap pretensió de transcendència, en la màgia de les imatges en moviment mitjançant els seus equips de Súper 8.

Foto: Jaume Salvà i Lara

— «El dia que no pugui seguir en Súper 8 ho deixaré anar»

— Vaig començar a fer cinema aproximadament l'any 70. Abans era aficionat a la fotografia, però vaig pegar el bot cap al cine. En aquell moment el cinema aficionat, el format Súper 8, començava a tenir bastants possibilitats o alicients. Pensau que fins el 1974 no va sortir el Súper 8 sonor. Hi havia equips evolucionats que eren excel·lents aliats tècnics per emprendre projectes i feia il·lusió...

Actualment, i a mesura que han anat passant els anys, el món del Súper 8 -ideal per a gent amb la meua mateixa inquietud- ha anat degenerant. Ja sigui

pel que a a material sensible o aparells hi ha moltes dificultats per funcionar. Per revelar una pel·lícula s'ha hagut d'esperar 2 o 3 mesos, encara que aquest problema pareix que s'ha solventat, si s'espenya una peça no trobes recanvis, etc... En Súper 8 ja no hi ha recursos ni innovació. Si parlem de 16 mm es pot aconseguir de tot, però és un format semi-professional, molt costós per a una afició.

— És una alternativa el vídeo per a vostè a l'hora de fer una pel·lícula?

— El dia que no pugui seguir en

Súper 8 ho deixaré anar perquè el vídeo mai m'ha cridat l'atenció. És una cosa massa fàcil, massa electrònica, automatitzada. Són conceptes diferents.

— Realment fer-nos una idea de la feina que duu un curtmetratge, totes les passes que s'han de seguir fins el resultat final, implica que tindrieu moltes coses que contar després de 60 pel·lícules. Quines destacariéu?

— Bé, això és difícil de respondre. He anat evolucionant aprenent coses

Segueix ➡

10

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació Vulcanitzats

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel. 65.21.93 • CAMPOS

A CAMPOS MOBLES SALAS

Miquel Vidal
Mobles de Cuina

Nord - Roure - Teka i Fòrmica

Tota classe de mobles, empotrats i a mida
(Pressuposts gratuïts) • DESCOMPTES

Bisbe Tallades, 11 • Tel. 65.07.58 • CAMPOS

noves amb l'experiència però bastant satisfet amb la versió del poema de Joan Alcover titulat «La serra». de pel·lícules d'argument col·laborar amb l'escriptor Pere Morey, que farondalles actualitzant temes (*Rondalles per a qui les saben totes...*), ha resultat molt positiu. També he fet coses amb textos de Baltasar Porcel, Rosselló de Son Forteza (*Tardanies*)... Una de les primeres que vaig fer és sobre «Lo pi de Formentor» de Mn. Costa i Llobera.

Per fer pel·lícules d'argument - que generalment són les que més et diverteixen - al meu poble em trob amb un altre inconvenient, s'ha de menester la col·laboració de molta gent i la seva disponibilitat. I quanta més gent has de menester manco pots confiar en els inconvenients que sorgiran. Després de la darrera que vaig fer així, movent tant de devessei, vaig plantejar-me deixar-ho anar... Tanmateix ja torn preparar alguna cosa.

És laboriós, comprenc els companys que m'ajuden; ha d'agradar molt. Pensa que doblar les pel·lícules suposa haver de tornar a reunir els actors per encaixar les veus amb les imatges, etc... Això del cine no es pot fer tot sol.

"Per fer pel·lícules d'argument s'ha de mester la col·laboració de la gent"

— És destacable en l'obra cinematogràfica de Gabriel Mayans la recopilació de folklore, tradicions i costums, formes de treballar que han anat desapareixent en la Mallorca de després del boom turístic.

— Són films que per a mi tenen un interès documental. He intentat enregistrar feines del camp com era batre l'era, els forns de calç, supersticions, etc.

— Quina difusió donau a les vostres pel·lícules?

— Abans concursava a certàmens però una vegada em van perdre una cinta i per recuperar-la vaig estar molt de temps. Aquest fet m'escalivà perquè era un original ja que les còpies no tenen la mateixa qualitat, a més que per trobar algú amb equip disposat a fer-ne és gairebé impossible. M'han donat un parell de premis però ho he deixat anar. De tant en tant alguns

col·legis em demanen que faci una projecció, així com Pere Morey a les seves xerrades a les escoles.

Cada any en arribar les Festes de la Mare de Déu d'Agost esperam la projecció de pel·lícules seves en el preciós marc que cedeix «Sa Nostra». Aquell pati es va omplint de gent que fidelment acudeix a passar l'estona, a compartir l'originalitat d'unes creacions molt més laborioses del que sembla i a on segur reconeixen algun actor amic nostre. La Màgia del Cinema ens enriqueix de bell nou i en aquesta ocasió per mà de veïns nostres, gent que coneixem pel carrer i salutem a diari. Llavors sí que vertaderament la quotidianitat esdevé fantàstica.

No som a Hollywood. Però a Campos també hi ha cinema. Tenim tot tipus d'artistes i en el cas de Gabriel Mayans s'ha de recalcar molt la persistència i tenacitat que ha demostrat després de les dificultats que suposa fer cinema.

Montserrat - Francesc
Alcaraz Vich.

AUTO ESCOLA

**Tota classe de
permisos de conducció.**

Carrer Plaça, 24
Tels. 65.28.28 • 65.00.80
07630 CAMPOS

GABINET Iladó S.P.C.

GESTORIA ADMINISTRATIVA

ASSESSORIA FISCAL I LABORAL

*Corredoria
d'assegurances*

Carrer Creu, 12 • Tels 65.07.81 - 65.21.42 • Fax. 65.21.95
07630 CAMPOS - BALEARS

NACIONALISTES DE MALLORCA

Més que crisi

Volem oferir-vos unes dades sobre la situació econòmica de l'Ajuntament perquè, tenint en compte que els doblers que manegen a la Sala són dels campaners, considerem que tothom té dret a saber que se'n fa i, a més a més, una de les funcions de la nostra presència al Consistori és contribuir a fer que se sàpiga més del funcionament en general de l'Ajuntament.

Al Plenari extraordinari de dia 27 de setembre haguérem de votar en contra de tres punts que resumien breument a continuació:

Modificació del pressupost.

A principis d'any ens abstenguérem en l'aprovació dels pressuposts generals perquè consideràvem que s'havien aconseguit unes restriccions importants. Però ara resulta que aquests pressuposts no s'han sabut, o no s'han volgut seguir i «s'han hagut de fer» unes despeses que obliguen a afegir doblers a moltes partides, com per exemples:

— a «Personal laboral eventual» s'afegeixen 19 milions als 14 que ja hi havia(!)

— a «Treballs d'altres empreses» s'afegeixen 9 milions als 21 que hi havia.

— a «Festes» s'afegeixen 5 milions als 17 que hi havia. I així fins arribar a 50.791.000 ptes que suplementen 18 partides.

Però la cosa més SORPRENENT és que aquests doblers no existeixen i figuren només damunt els papers: és la transferència que havia de fer el CIM per subvencionar la 4a fase de les aigües de Sa Ràpita, subvenció que no arribarà perquè ara el CIM contracta les obres directament. És a dir, que seran 50 milions més de dèficit a finals d'any.

Renovació pòlissa de crèdit.

L'any 1991 es va concertar una pòlissa de crèdit de 35 milions per «falta de liquidesa». Es va presentar com una necessitat temporal i el batle va dir que l'economia de l'Ajuntament tendia a sanjar-se. Idò ara resulta que en lloc de cancel·lar aquest crèdit es renova i s'augmenta amb una pòlissa de 43 milions (8 milionets més).

Crèdit nou.

A més dels crèdits que ja hi ha concertats, s'acordà obrir-ne un altre per 13.978.223 ptes. Realment la situació econòmica de l'Ajuntament és PREOCUPANT i no veim indicis d'una bona gestió orientada cap a una recuperació.

Noves Generacions del Partit Popular de Balears en contra de la pujada de les taxes universitàries

La Junta Directiva Regional de Noves Generacions de Balears va acordar exercitar totes les accions possibles en contra de l'increment de les taxes universitàries. Denuncia la política universitària del Govern Central, que limita l'accés dels joves de les capes socials més dèbils als estudis universitaris per falta de recursos econòmics.

Noves Generacions considera que la Universitat careix d'un model educatiu definit i això deteriora la qualitat d'ensenyament i afecta la seva pròpia financiació. Aposten per un model d'Universitat que generi els seus propis fons, per l'ampliació del Consells Socials, una política fiscal que promoció la inversió de sectors empresarials a la UIB i una relació més fluida d'aquesta amb Fundacions o Associacions. Considerem que la Política de beques que segueix el MEC ha de ser més realista i ha d'ajustar-se a les necessitats dels estudiants econòmicament més dèbils.

Noves Generacions de Balears anuncia la presentació de Mocions en tots els Ajuntaments i una Proposició no de Llei, en el Parlament de les Illes Balears en la qual se sol·licita del Govern Central la disminució dràstica de les taxes acadèmiques. S'adhereix també a les posicions de les diverses Associacions estudiantils que protesten sobre aquest tema.

Noves Generacions de Balears sol·licita del Delegat del MEC a Balears que faci tot el possible perquè el Ministeri amplii la seva dotació pressupostària per a la UIB, per no gravar més les butxaques dels ciutadans i, es especial, dels estudiants de Balears.

COMPRI PRODUCTES

ETIQUETATS EN

CATALÀ

La darrera dictadura?

Alguns joves, i d'altres no tan joves, mai no havíem observat un autoritarisme tan exagerat i caciquil com el que preval actualment als salons nobles de La Sala. I dels temps de la Santa Inquisició no en tenim massa notícies, però sabem que l'historiador Ramon Rosselló Vaquer ens en pot oferir més d'una, i potser llavors farem comparacions. Ara i aquí, de fet, no pretenem fer una anàlisi de tot el poderiu que ha manat i governat els destins de la vila des de fa gairebé set-cents anys. En primer lloc perquè desconeixem moltes dades i fets dels primers segles de vida del poble, després de la conquesta del rei En Jaume. Però no ignoram, ni ho posam en dubte, que d'inquisidors i gent autoritària n'hi ha haguda sempre. Els noms dels quals, potser perquè la seva influència va ésser escassa, han passat desapercebuts dins la memòria col·lectiva, que fita i subretxa els fils de la història, i que per tant ignoram, o pretenem oblidar.

Dins la història més recent, situats a la meitat d'aquest segle, encara ara és valorat Gabriel Suñer i Oliver -el batle Forques-, un home d'empenta que va viure i manar els destins del poble als anys més immediats de la postguerra; un home respectuós i respectat, malgrat que els cacics de Ciutat li encomanassin feines que ell, per voluntat pròpia, potser no hauria comeses. Però el *Movimiento* es devia al *Caudillo*, i per Madrid ningú no anava de berbes, encara que per aquí molts anassin una mica embambats, com sempre. *El Cara al Sol* va prosseguir amb Antoni Nicolau i Cerdó, que commemorava cada 18 de juliol com la llei manava, i ell obeïa. Va ésser un home que, en el fons, va passar certament mig desapercebut, i de les poques feines que li deixaven fer -perquè la migradesa abundava- no se'n va sortir malament. Tant des de Palma com des de Madrid arribaven just quatre pessetes per a sobreviure: i que tothom callàs i obeís. Va ésser, aquella, una dictadura flonja, sense sentit.

L'època que va seguir al seu mandat, amb el batle Nicolau Pizà i Lladó -En Colau Cós- no va ésser tampoc excessivament brillant, però així i tot es varen fer coses importants i no es cometeren excessos, la qual cosa

és d'agrair perquè a aquell consistori li va tocar fer de pont entre el final de la dictadura franquista i l'inici de la democràcia -amb Rei i tot- que encara vivim. Però Nicolau Pizà era una persona oberta, que mai no es mostrava pretenciosa ni va evidenciar -potser perquè no volia, o no ho podia fer- cap desencís ni va imposar cap autoritarisme. Era, pensam, liberal, humil, i dels seus molts anys de guiatge a l'Ajuntament en queden molts bons records i pocs de dolents; talment com dels regidors que composaven llavors el consistori. ¿Qui hauria autoritzat una conferència com la que va pronunciar Gregori Mir a Es Convent sobre l'Autonomia d'aquestes Illes l'any 1976? ¿Qui hauria consentit, com ho va fer Antoni Nicolau l'any 1966, uns cicles de conferències amb clara defensa de la llengua catalana i la sobirania dels Països Catalans? És difícil de dir, de precisar. Però són fites històriques, inesborrables, a les quals sempre s'hi haurà d'acudir. Els mandataris d'ara hi posarien més emperons. Perquè n'hi ha que no saben ni fer de batle.

Del govern Ucedista de Guillem Mas i Sastre -Es manescal Vinyola- en farem tot un parèntesi de silenci per dues raons ben clares: en primer lloc perquè hi ha fets massa recents que no hi ha perquè historiar; i en segon lloc perquè llevat d'alguna polèmica estrident que va remoure totes les pàgines dels diaris de l'illa, poca cosa hi podríem afegir. Molta roba i poc sabó, com bé deia l'estimadíssima Monserrat Roig. O, jo me'n vaig a ca meva i vosaltres mirareu d'arreglar-ho, com va dir un cretí sicilià camí de Marsella, on s'havia d'unir a tota la màfia de la mediterrània, també nostra.

Però. I ara?. Cap on anam?. És evident que la crisi econòmica que patim no afavoreix gens ni mica tots els projectes pendants. El govern de l'Estat Espanyol a mans del PSOE -amb el bon guiatge dels nacionalistes catalans i bascos que ho controlen ben d'aprop-, i el govern d'aquestes Illes de ningú, sura en una mar d'embulls que ni els més espavilats saben on pot anar a parar. L'individualisme de Cañellas tampoc ofereix massa garanties. Allò tan antic de «divideix i guanyaràs» tampoc no té massa lògica.

Almanco avui.

El fet de la qüestió, però, frega la retxa de les possibilitats que té el poble de Campos de subsistir en unes condicions mínimes que garanteixin no únicament l'estabilitat, sinó que augurin uns camins de millorament social i econòmic. De ben segur que l'actual equip que governa el nostre Ajuntament no ho farà, malgrat la seva disponibilitat. No hi ha gent preparada i conscienciada per dur tasques d'aquesta envergadura. I el batle que tenim és precisament qui posa més entrebancs a d'altres iniciatives que li proposen els grups de l'oposició. L'Ajuntament, malgastant els doblers en publicitat al pestilent *El Dia del Mundo* perquè facin una entrevista al batle ja en té prou. Però el mal és molt. Molt més del que veim i vivim. Sebastià Roig no sabem si passarà a la història -potser ell tampoc ho vol- perquè els cacics, els autoritaris, sempre solen quedar una mica marginats, a la darrera retxa d'un escrit improvisat.

Si hem parlat de tots els batles que han regit el poble aquests darrers cinquanta anys no és degut a un altre motiu sinó el de repassar els recents i establir comparacions. Des de RESSÒ l'únic que volem proclamar és que l'Ajuntament ens ha negat tot el pa i la sal. No ens ha ajudat en res i per res. I això que som l'única revista de Campos; feta entre molts, i creim que honestament. Sabem ben cert que en altres temps hauríem rebut millors ajuts. Serà aquesta, potser, la darrera dictadura?

Redacció.

Tots Sants: flors i costums

Quan s'acosta el primer de novembre podeu reparar cada any com la plaça es torna de mil colors: dels colors de les flors. El motiu -comercial- no és altre que satisfer la gent que vol comprar un ram, corona o similar per dur al cementiri, a la tomba familiar o de qualcú estimat.

Els estranys, les flors més pròpies del temps aconsegueixen perfectament el seu paper, el paper entre nostàlgic i trist de fer recordar l'arribada de Tots Sants. I amb tota bona festa, i aquesta ho és, s'hi afegeixen costums de tot tipus. Els bunyols són l'exponent més popular i tradicional de la nostra rebosteria. Els que s'han introduït són els dels rosaris de caramels i fruites que exposen amb molt d'art els pastissers. Pareix ésser tradició -més bé forània- que els regalin els padrins als seus fillols. Aixímateix passa amb els panells de tota casta que provenen de Catalunya, terra de gran tradició pastissera.

De fet el costum més propi, si així es pot dir, és la tradicional visita als cementiris de per tot arreu. A Campos, és un dels pocs dies, juntament amb Fires i Festes on hi ha d'haver reordenació circulatoria. I és que el que no és gens propi és treure el cotxe per 100 mts. Molts ens ho plantejam com una excursió, que realment, si fa bon temps, el Cementiri és un dels pocs parcs públics que tenim a Campos. Els morts es mereixen més respecte i aquest dies em sembla que molts -com sempre- miren més pel «què diran» i no per altra cosa.

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

— El cementiri cada any aplega moltíssima gent i cotxes a voler.

J. J. B.

14

Cursos de Formació d'Educadors de Temps Lliure

El «Centre d'Estudis de l'Esplai»
ha organitzat els següents cursos:

— **Iniciació a l'Esplai** que serveix per a poder desenvolupar la tasca d'ajudant de monitor dins el món dels campaments, colònies... i possibilita l'entrada en algun Club d'Esplai, Club de Joves...

S'adreça als joves que tinguin entre 15 i 17 anys.

El curs consta de 97 hores distribuïdes des de novembre del 93 al maig del 94.

Cristalleria CAMPOS

C.B.

*Jaume Vadell
Adrover
Joan Oliver
Bordoy*

Carrer Llibertat, 27 • Tel. 65.04.20
07630 CAMPOS

Unes obres d'art oblidades Les capelletes de carrer es podrien recuperar

Foto: Francisca Prohens (Foto Vidal)

Sovint quan un sent parlar de conservació del Patrimoni Històric i Artístic pensa en grans monuments o obres artístiques grandioses com és ara l'Església Parroquial, el Convent, les torres de defensa, el retaule d'En Mòger o l'escultura de Na Remígia Caubet. A Campos a més d'aquestes tenim altres elements artístics i ben característics d'un temps i del poble: em referesc a les anomenades «capelletes de carrer». Servien per indicar els passos del Via Crucis per a les processons pel poble. Eren per tant prou conegudes i referent de moltes situacions.

Ara, realment, si bé han perdut l'ús, no mereixen haver perdut el seu esplendor artístic. La recuperació de les capelletes de carrer -algunes, si és possible- (n'hi ha que es conserven bé) hauria d'ésser una fita indicadora de l'apreci dels campaners per les nostres coses senzilles però amb valor. L'obra recuperadora podria anar acompanyada d'altres millores de l'entorn dels carrers i cantonades per donar-les més relleu. Sembla que devora les reformes sofertes per les cases costaria ben poc netejar i conservar aquestes miniatures que tenim espargides pel poble.

No cal dir que aquesta obra podria ser patrocinada per qualsevol empresa arrelada al poble: seria un símptoma de maduresa i de cultura.

El Mirador.

— Una de les capelletes en més mal estat, al carrer de Sant Julià.

15

Trobada de malalts, gent gran i minusvàlids a Sant Blai

El passat dia 16 d'octubre es va celebrar una missa a Sant Blai en motiu del començament de curs. L'objectiu d'aquesta Eucaristia (com a altres anys) va ser, o al menys es va intentar, que fos especial. Volíem, senzillament, que les persones majors, minusvàlids, gent coneguda i familiars de tots, descobrissin que hi ha persones que s'interessen per ells/es d'una manera diferent, amb ganes de què surtin de casa seva, vegin imatges, paisatges que canvien cada vegada més inclús persones que no han vist durant molt de temps.

Que escoltin paraules puri-

Volíem, senzillament, que les persones majors, minusvàlids, gent coneguda i familiars de tots, descobrissin que hi ha persones que s'interessen per ells/es.

ficadores, relaxadores, fora dels ambients habituals en què es troben.

Els assistents a la celebració participaren de bon gust. Exposaren a Déu les seves pregàries i oferiren productes de la nostra terra, joguets, flors i per últim el pa i el vi, que es transformarien en el cos i la sang de Crist.

En acabar la missa es va preparar un petit refresc. L'animació

ambiental va ser a càrrec del l'Escola de Ball de Saló Infantil; va ser tot un èxit, perquè alguns dels balladors eren nés dels assistents.

Va ser una trobada evangelitzadora, preparatòria (per comprendre i acceptar el camí que Déu ens ha marcat) per a uns, i lúdica per als altres.

Grup d'Atenció als malalts.

Confirmats 35 joves campaners

El passat 23 d'octubre, dissabte, a les vuit del vespre de mans del Sr. Vicari General, D. Joan Bestard, reberen el Sagrament de la Confirmació 35 joves. Un grup no tan nombrós com altres que hi ha hagut però ben significatiu. S'havien preparat durant 3 cursos i molts s'han anat comproment amb diversos serveis, sobre tot, la catequesi a altres joves i nins i nines. La passa de la confirmació, aquests joves l'han donada amb molta maduresa i amb il·lusió. Després de l'Eucaristia, al lloc sagrat varen oferir a tothom una galeta i un glop de mistela. La gent comentant i parlant va estar ben entretinguda i tothom es felicitava uns als altres. Estan d'enhorabona els joves i les al·lotes, els catequistes que els han preparat i la Parròquia que continua any rera any aquesta tasca formadora.

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

Redacció.

— Un moment de l'entranyable i animada festa de familiars i amics.

— Els joves i al·lotes, ja confirmats, amb els seus catequistes i responsables.

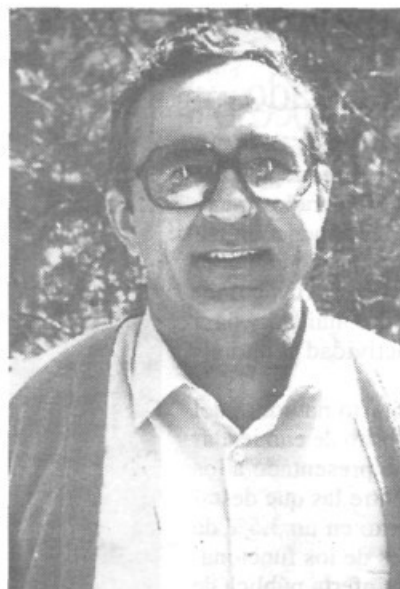
Un missioner campaner és al Burundi

Des de fa anys -amb un any d'interrupció- el prevere *Jaume Mas Julià*, campaner, de mal nom *Catlar*, viu, treballa i evangelitza al Burundi. En algunes ocasions ha vingut a Campos per motius familiars o per motius d'estudi o de descans. En Jaume ha predicat moltes vegades a la nostra Església Parroquial les tradicionals Solemnitats (Sant Julià, la Mare-de-Déu d'Agost, Setmana Santa, etc) del nostre poble. També ha celebrat a l'Oratori de Sant Blai, tan entra-nyablement relacionat amb tots els missioners i missioneres de Mallorca. La República de *Burundi*, tot just acabat

un procés democràtic i pacificador, ha sofert un cop d'Estat que ha fet canviar el Govern i renéixer les hostilitats. No sabem com acabarà i patim pels nostres missioners. Ara, al Burundi, a GITEGA, estan en difícil situació els missioners mallorquins i alguns metges i personal sanitari, també mallorquins, coo-peradors de Medicus Mundi, organització que col·labora allà.

Des d'aquí esperam que recuperin la normalitat i puguin seguir ajudant als pobles de Burundi.

Redacció.

— El missioner campaner, el prevere *Jaume Mas Julià*

17

L'obra musical de Bartomeu Ballester

Obra Cultural Balear de Campos ha fet moltes passes per aconseguir tot el material musical imprès que va compondre l'organista campaner Bartomeu Ballester i Monserrat -conegut popularment com Es Capellà Catoi-. Són unes edicions exquisides, pràcticament difícils d'aconseguir enlloc; llevat, potser, de botigues de bibliòfil o biblioteques selectíssimes. Peces de museu per als campaners, d'edició reduïda, majoritàriament fetes per l'autor i acolorides per ell mateix que tenen un encant molt suggerent: «Val més un card girgoler», «Cançó dels nevaters», «Casa Pagesa», «A la nit de Nadal» etc. Totes elles a disposició de qui les vulgui consultar a la biblioteca de l'OCB.

Aquest material ve a enriquir la biblioteca d'Obra Cultural Balear de Campos, cada vegada més plena de volums, però encara molt deficitària. Ignoram si la Biblioteca Municipal disposa de tot aquest material, però hem de suposar que sí, ja que l'Ajuntament sol ésser molt conscient a l'hora d'adquirir aquestes peces úniques.

Tot això ve a tomb per a felicitar els organitzadors de la Setmana d'Orgue en homenatge a Bartomeu Ballester celebrada a Campos recentment, amb uns concerts realment dignes dels millors elogis. I que sia per molts d'anys.

Redacció.

— Es capellà Catoi, tota una institució entre els organistes.

Foto: Foto Vidal

ASSESSORIA FISCAL

CAMPOS

Carrer Provença, 34 • 2^{on} • Tel. 65.09.41
07630 CAMPOS (Illes Balears)

PRODUCTES
ADROVER

Carrer Menorca, s/n. • Tel. 65.00.54
07630 CAMPOS

Exposició homenatge a Josep Maria Llompart

El poble de Campos tenia el deure de retre un homenatge a Josep Maria Llompart, i per moltes raons. Potser allò que primària és la consideració que tenim d'ell com un dels poetes més representatius de la generació dels anys cinquanta. Un poeta obert al futur, clarament arrelat a la més viva essència del modernisme innovador, i per tot el que la seva obra -i la dels contemporanis seus- va significar en l'obertura a uns esquemes distints als proposats pels poetes que pasturaven per les planes literàries a les primeres dècades d'aquest segle.

Però Llompart era molt més que un poeta. No li escatimarem cap elogi, ni farem cap valoració de la seva obra literària perquè no ve al cas; i a més altra gent en parlarà a les pàgines d'aquesta revista potser amb més serenitat i contundència. A Josep Maria Llompart la història el situarà al seu lloc just i precís; potser al que ell manco volia. Però la realitat és, ha estat, aquesta. Va viure en uns anys en els quals el compromís polític i cultural era molt important, transcendental diríem; i mancaven homes com ell que ajudassin a assantar -i acceptar- al seu lloc just, la cultura i la llengua d'un país sotmès durant segles a pressions externes que li volien negar el pa i la sal, enfonsant-lo definitivament.

— Llompart als actes celebrats a Cura l'any 1977 reivindicant la identitat del nostre país.

Llompart va lluitar, moderadament, contra tots aquests elements externs, amb perseverància, però també amb un fort compromís de lleialtat. Així va ésser. I els campaners li ho agraïrem sempre, perquè ens va ajudar molt i el tenguérem sempre al nostre costat quan li demanàrem la seva ajuda i col·laboració.

Per tot això aquesta mostra d'homenatge a la seva persona i a la seva obra que va organitzar a finals d'aquest octubre l'Obra Cultural Balear

en col·laboració amb entitats diverses de la vila, -i amb tanta gent jove i gran que hi va participar-, corroboren l'estimació a una persona que va lluitar per mantenir ben viva la cultura, la llengua i la identitat del nostre país. Com a poeta tampoc l'oblidarem mai. Els seus versos omplen les pàgines de llibres excepcionals. I les generacions que ens han de succeir potser l'apreciaran encara molt més que nosaltres.

Redacció.

Exposició de brodats a La Torre

18

Com cada any per la Fira, el local de la Torre s'omple bellesa i color amb els brodats que exposa na Maria Bordoy. Llençols, estovalles, tapetes, tovalloles i cortines són una mostra dels que s'ha pogut admirar al local que fa cantonada entre el carrer Estret i el carrer Santanyí. Totes les peces de roba estan brodades de punt mallorquí o creueta i complementades moltes d'elles amb randes molt elaborades i de gran bellesa. Des d'aquí donam l'enhorabona a l'organitzadora.

Sa Joieria

Joieria • Rellotgeria

Carrer Major, 3
Tel. 65.23.78 • CAMPOS

CAMPOS MOTORS, S.L.

CM

COMPRA - VENDA de Vehicles d'Ocasíó

Tomàs Rigo Viçens

Ctra. Palma - Campos, Km. 35 • Tel. / Fax 65.24.22
07630 Campos

La III^a. Setmana de Cuina Mallorquina comptà amb una vuitantena de participants

Jaume Lladó.

La setmana de Sa fira va tenir lloc al nostre poble la Setmana de Cuina Mallorquina.

L'Obra Cultural Balear de Campos va organitzar i l'Ajuntament va patrocinar aquesta tercera edició de la Setmana de Cuina, amb la col·laboració de la Caixa de Balears, «Sa Nostra» i el restaurant Can Cós i l'ajuda de molts de particulars que, uns més i altres menys varen posar el seu granet d'arena perquè l'event fos possible.

Enguany es presentava amb importants novetats. Pel que fa al lloc de celebració, després de dos anys seguits de fer-se al celler de Can Joan de Can Pau, passava al restaurant de

Can Cós. La segona novetat va ser l'acte de clausura, que consistí en una conferència que, amb el títol de «De la filoxera al Cabernet-Sauvignon» ens oferí el viticultor porrerenc Jaume Mesquida el dia de Sa Fira. La conferència es completà amb una degustació assistida pel mateix Jaume Mesquida de cinc vins de les seves bodegues. Jaume demostrà el perquè està considerat un dels renovadors del panorama enològic mallorquí. El Cabernet-Sauvignon negre va despertar les admiracions i elogis dels assistents.

La Setmana s'obrí dilluns dia devuit amb el tradicional pregó que corregué a càrrec del historiador Jaume Serra, que ens parlà de «Cuites i pietances: una aproximació a la cuina medieval mallorquina» i ens desvetllà molts dels costums alimentaris dels nostres avant-passats així com unes quantes receptes avui totalment oblidades.

Entremig, dos dies d'elaboració de diferents menús. Dimarts ens acompanyà Jordi Guillem, de l'Agrupació Gastronòmica de Cala Millor - Badia de Llevant, que ens presentà tres

— Margalida Alemany, elaborant un dels seus succulents plats.

plats de cuina mallorquina renovada, és a dir, la que utilitza ingredients illencs i pren per base els plats típics de la nostra terra, però adaptats als gusts de la societat moderna. La renovació i millora de la nostra cuina és l'objectiu prioritari de l'Agrupació.

Dimecres Margalida Alemany, mestra dels fogons de Can Tàpera ens va ensenyar a fer quatre receptes si una bona l'altra més, davant el delit dels (sobretot de les) assistents.

L'Obra Cultural Balear de Campos ha editat, com cada any, un llibret on es recullen les receptes i el pregó de la Setmana i que ja es troba a la venda als punts habituals.

Fotos: Sebastiana Lladó (Foto Vidal)

— La participació superà la de l'any passat.

Antonio Castañeda "Es fosser"

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

Nom Antoni Castañeda Cruz, té 55 anys i va néixer a La Iruela (Jaén).

És a Mallorca des del dia 20 d'abril de l'any 1958, i a Campos des del 15 de setembre del mateix any, quan va arribar-hi per fer feina a Son Noguera (Sa Sorda). D'ençà que és a Campos ha fet distintes feines i només va anar-se'n per fer la mili. Aquí es va casar i aquí viu amb la seva família. En Toni, abans no ho havíem dit és el fosser i això de 23 anys ençà; des del 15 d'agost de l'any 1970.

«He fet de lleter, de pagès, feina a una pedrera, i al cementiri faig de tot: electricista, picapedrer, llanterner, de jardiner, i fins i tot de pintor, si és necessari».

— Com va sorgir la possibilitat de fer aquesta feina?

— A l'any 65 em varen proposar ser el delegat de la Mare de Déu del Carme aquí, a Campos (parla d'una funerària). Un dia, anant a una casa a cobrar em varen dir: «i tu que vas d'això de funeràries, no t'interessaria fer de fosser, ara que hi ha la plaça buida», no vaig contestar al mateix moment, però mentre dinàvem vaig comentar el fet amb la meua dona, per veure què hi trobava. Ella em va dir que jo era l'encarregat de sostenir la família i que si trobava que em convenia, per la seva banda no hi havia res a dir. Vaig anar a veure l'encarregat de l'Ajuntament i em va dir que, efectivament, la plaça era vacant perquè el fosser anterior s'havia jubilat. M'hi vaig presentar i després d'estar un any i mig com a interí, vaig fer oposicions i aquí estic des de fa 23 anys.

— Vos agrada fer aquesta feina?

— Si no m'agradàs no la faria, la faig amb tot l'amor que puc i tot quan sé i sempre procur no agraviar els familiars que vénen amb un difunt, massa pena ja tenen.

Sempre m'identifico davant la gent per la feina que tenc, em trobo al nivell de qualsevol altra persona i estic molt content del poble, mai no m'hi he sentit malament. Pensa que la gent em res-

pecta i m'aprecia.

— En què consisteix la vostra feina?

— El matí venc a obrir, si hi ha qualche ram sec el retiro, m'encarreg de la neteja en general i també dels arbres i plantes, encara que des de fa un any hi ha un home que se'n cuida dels jardins. Llavors si hi ha qualche enterrament fer-lo.

— Els costums dels campaners respecte al cementiri, són els mateixos que a altres llocs?

— En els enterraments aquí és ben igual que als funerals, si al funeral hi ha molta gent a l'enterrament també, i a l'inrevés. Però vaja, diferències respecte a altres llocs que jo conec no n'hi ha gaires.

A Campos es donen molts casos de persones difuntes i que no vengui ningú al cementiri, però n'hi ha hagut alguns que només hem estat n'Estrella i jo. En aquests casos no em queda més remei que demanar ajuda a l'Ajuntament per poder-la enterrar.

"En relació al nombre d'habitants, Campos té el cementiri més gran d'Espanya"

— Quins són els canvis més destacables que heu vist al cementiri?

— Quan vaig començar a fer-hi feina, el cementiri era molt petit, tenia 164 metres de llarg per 60 d'ample. L'any 72 es va fer la reforma de darrera la capella i l'any 82 es va ampliar cap a la part de s'Hort d'en Vinater.

Actualment el cementiri té 224 m d'amplària i 270 de llargària, això fa uns 30.000 metres quadrats, aproximadament.

— Què en trobau de la relació entre cementiri i número d'habitants?

— Pensa que pel que és el poble ja n'hi ha, no és que sigui el més gran de Mallorca, sinó de tota Espanya. Sense comptar les tombes municipals i la del Socorro i la dels socis d'en Melero, n'hi ha més de 800 de tombes.

— Què és el Socorro?

— Segons m'han contat, fa molts d'anys, el metge Oliver i els seus pacients varen fundar la tomba del Socorro, entre tots la varen fer. Ben igual va passar amb la tomba d'en Dameto. En aquestes tombes només s'hi enterren els socis. El Socorro és una societat.

També hi ha la tomba municipal que és per la gent que no en té, està un poc més amunt que la del Socorro.

— Han canviat molt les formes

dels panteons amb els anys?

— No massa, en general les línies que se segueixen són les mateixes, per ventura abans tancaven més els espais, en cadena, per exemple, però no es veuen canvis massa importants.

El primer un poc diferent va ser quan a l'any 1972 es construïren les primeres «tombes-capella», destaquen un poc per damunt les altres, en principi perquè es construeixen a l'exterior, també els solars són un poc més grans; també eren més cares. D'aquestes ara fa 4 o 5 anys que no se n'ha construïda cap.

— Hi ha molta diferència en l'enterrament d'una persona rica i una que no ho és?

— No gaire, en l'única cosa que es nota és en el bubul, en la resta tothom té la tomba per l'estil. No hi ha massa luxes extra.

— S'utilitza molt la fossa comuna?

— Actualment no massa, el darrer enterrament que es va fer fou l'any 77, va ser l'amo en Joan de Pina.

Ara pràcticament tothom té tomba, i si no en tenen o bé tenen familiars que la deixen o bé amics. I si qualcú no en pot disposar de cap, ha de llogar un nínxol a la tomba de la vila, per 5, 10 o pels anys que vulguen i si llavors no volen seguir pagant les restes es duen a l'ossera.

Els difunts que hi ha de molt antic dins la tomba, quan no ni caben més, es treuen.

— Què representa Tots Sants?

— És una setmana que el cementiri està molt concorregut. Primer vénen a fer les tombes netes, i llavors a adornar-les en memòria dels avantpassats difunts. El més normals és que duguin flors i ciris. També s'ha de dir que es fa una Missa a la Capella el dia de Tots Sants, i una altra el dia de Difunts.

— Ara que parlau de la capella, com es troba la del nostre cementiri?

— Ara està molt bé, fa uns dos anys que la varen restaurar.

— De quin any són les tombes més antigues?

— Les més antigues són del 1845, de quan es fundà el cementiri. Abans estava a Sant Blai, on ara són els jardins.

Quan es va fundar només hi havia dues fileres de tombes; llavors, l'any 32 o 33 es va fer una primera ampliació, i a l'any 1945 es va ampliar amb la

filera del centre i amb la fossa comuna.

— Es pot donar el cas de trobar tombes de propietaris desconeguts?

— Hi ha tombes que no tenen panteó i potser per això sembli no saber de qui són, però no és així. Al registre del cementiri queda ben clar de qui són o de qui eren, en darrer terme es pot averiguar qui són els hereus.

— Fora de la setmana de Tots Sants, té moltes visites el cementiri?

— A aquest cementiri sempre hi ve molta gent, supòs que en això influeix el que estigui molt aprop del poble i la gent aprofita per arribar-hi mentre fa un passeig.

"De la mare de Nardi jo rebia cada setmana uns doblers perquè li compràs flors"

— Entorn dels cementiri sempre hi ha hagut una espècie de temor, vos n'heu tenguda mai de por? Us han fet mai cap gamberrada?

— Por no n'he tenguda mai, ni de dia ni de nit. Si qualche vegada he hagut de venir per un motiu o l'altre, al vespre o la nit, no passa res, vénc i s'ha acabat. L'única cosa que no faig mai és tornar pel mateix camí, si me'n vaig per un carrer, torn per un altre; som una mica supersticiós.

Bromes no, una vegada, el dia dels quintos, durant la nit varen entrar i es varen dur una corona per posar-la davant ca's batle, tanta de sort que els municipals els varen trobar! trob que era una cosa de molt mal gust, aquesta corona tenia uns propietaris i està molt lleig fer això.

— Aquestes darreres setmanes s'ha parlat molt de'n Nardi, que ens podeu contar vos d'aquest fet?

— Va morir dia 10 d'octubre del 86, devers les cinc de l'horabaixa, entre una cosa i l'altra el dugueren al cementiri a les 6'30, la policia va venir, i el jutge. Després de tenir-lo 72 hores damunt la pedra va arribar l'ordre d'enterrar-lo a la fossa comuna ja que no hi havia cap nínxol disponible. Tres dies més tard va venir una altra ordre per desenterrar-lo perquè l'havien de dur a Itàlia, i més tard encara, una altra ordre per quedar definitivament enterrat aquí. Aquí ha estat fins fa unes setmanes; enterrat a la fossa comuna

però a un nínxol especial, de tal manera que entre la paret i el bubul hi havia una sobrecàmera, això feia que no hi entràs ni l'aigua ni la humitat. Per això es va conservar tan bé el bubul. Ara en Nardi ja no és aquí.

Els primers anys després de mort, jo rebia 600 pts. cada setmana per comprar-li flors, i en aquell temps un ram gros i guapo valia 300 pts. Amb els doblers sobrants vaig comprar un centro perquè el vent no tombàs el ram. Quan va fer un any vaig escriure una carta a sa mare dient-li que ho sentia molt, però que preferia es cercàs una altra persona per fer aquest encàrrec. No vaig tenir resposta, però va aturar-se d'enviar el doblers. Llavors venia un taxista de Palma, una setmana sí i una setmana no a dur flors a la tomba d'en Nardi. Durant els dos primers anys, el dia de Tots Sants duen un centro de flors que ocupava tota la planta de la tomba, i això que té 2'50 de llarga per 1 d'ampla. Llavors varen dur corones i ara fa 3 o 4 anys que ja no duen res.

La mare només la vaig veure el dia de l'enterrament. Al cementiri hi havia, a més d'ella, una germana, un intèrpret, n'Estrella, jo i ningú més. No va ser res especial, una gent que plorava com qualsevol que hagi perdut un familiar.

La làpida que el cobria pesava 800 quilos. Ara, quan el vàrem desenterrar estava en molt bon estat de conservació, l'havien embalsamat i estava cobert de serradís.

La xerrada s'ha allargat una bona estona més, i entre altres coses ens ha comentat que la seva feina comença al portal del cementiri, i al portal és on acaba la feina de n'Estrella. També ens ha dit que és el delegat a Campos de la funerària Mare de Déu del Carme i que la seva, és una feina com qualsevol altra, ens ha dit moltes altres coses que avui ens haurem de guardar. Ens ha deixat a la porta, on esperam poder-lo trobar moltes més vegades, esperam, així mateix que no en tenguí massa de feina.

Núria Vives.

Antònia Sitjar.

Notícies Breus

ELS RADIOAFECCIONATS DE CAMPOS MOUEN MOLTA GENT

Diumenge dia 24 d'octubre el Ràdio Club Cultural de Campos tenia organitzat un concurs de radio-localització que es desenvolupà amb gran èxit de participació i organització. A les 9:30 del matí començaren a arribar a la Plaça del Tres Molins els radioafccionats amb els seus respectius vehicles i artilugis per anar inscrivint-se i poder participar a la prova.

Més de 80 cotxes cercaven la localització de l'emissor amagat finalment a un punt de la costa santanyinera.

Arribat el migdia es feu un aperitiu i s'entregaren els trofeus al mateix punt de partida.

A part de l'esmentat èxit de participació i organització s'ha de recalcar l'ambient de companyonia i esportivitat que en tot moment es respirà entre els radioafccionats de tota Mallorca reunits a Campos.

Tot això dona prova de la vitalitat que el col·lectiu campaner és capaç de posar en marxa sense gairebé ajudes quan els radioafccionats en norma sempre tenen a disposició de la societat els seus equips i la feina positiva que puguin fer.

ANTENA 3 DE RÀDIO A LA NOSTRA COMARCA

Des de dilluns dia 20 de setembre A3 Migjorn, que emet al 95.8 FM, hi ofereix dos programes informatius diaris dedicats a la comarca: Felanitx, Santanyí, Ses Salines, Porreres, Lluçmajor i Campos.

S'emeten des de Cala d'Or a les

8,20 i a les 14,45.

Bon senyal és que comencin a tenir-nos en compte. Per qualsevol informació que vulgueu fer-li arribar el telèfon és. 64.30.60.

CANAL 37 ARRIBA A CAMPOS

Una de les televisions locals de Ciutat, que emet de les 9 del vespre fins a les 12 i mitja, ja de matinada, pot sintonitzar-se des de Campos a la freqüència 37 de UHF.

A més es repeteixen els programes l'endemà a partir de les 6 de l'horabaixa.

Per qualsevol contacte amb el Canal 37: Tel. 79.62.90 - 2.

UNA ALTRA RESIDÈNCIA PER A ESTUDIANTS A CIUTAT

Segons ens informa l'Institut de Serveis a la Joventut (IBSJ) del Govern Balear, han obert una nova Residència d'Estudiants a Ciutat aprofitant l'antic Alberg Juvenil de S'Arenal o Platja de Palma. Està dotada de tots els serveis necessaris, poden contractar pensió completa, disposen de Sala TV, Biblioteca amb ordinador i sala d'estudi. Està comunicat amb Palma mitjançant

autobús públic que arriba a Plaça d'Espanya.

Els nivells que es permeten són: universitari, COU, i mòduls professionals I i II.

Per inscriure's s'han d'adreçar a: IBSJ Tel. 72.31.13 o 72.02.01

TARGETA VISA DOMUND

La targeta de Crèdit VISA DOMUND fa que amb el seu ús es promogui l'activitat missionera i es contribueixi a millorar les condicions de vida de qui més ho necessita.

Aquesta targeta la donen al Banc de Crèdit Balear i es pot usar sense canviar de compte d'un altre banc. Per què serveix? Perquè cada vegada que la usem, una part de l'import de la compra que efectuam se cedeix automàticament a les OBRES MISSIONERES PONTIFICIES per a contribuir en les tasques que tenen.

I el que és més important de la targeta VISA DOMUND és que tenir-la no et costa ni una pesseta. Pots fer molt sense costar-te res, sols tenir consciència.

L'OBRA CULTURAL BALEAR CONVOCA ELS PREMIS 31 DE DESEMBRE

Enguany es tornen convocar en la seva VII edició assolint una importància remarcable dins la societat

Maria Mas Guaita

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ,
TRANSPORTS, LÀMPARES I DECORACIÓ**

Carrer Ràpita, 43 • Tels. (971) 65.01.23 • 65.24.32 • 65.04.12
FAX. 65.24.32 • 07630 CAMPOS (Mallorca)

**Clínica Dental i Estètica
Infantil i Adults**

Dr. Miquel Bennassar i Obrador

Metge Estomatòleg, Tractaments infantils,
Ortodòncia i estètica dental, Emblanquiments,
Prevenió de càries, Pròtesis i
Prevenió de malalties de les Genives.

IMECO • ASISA • PREVIASA • SANITAS • NOVOMEDIC

**Cosme Mª Oliver, 14 (Carrer des vi)
Tel. 65.21.14 (Horabaixes) CAMPOS**

✓ Notícies Breus

balear. Es convoquen per a premiar l'actuació de persones i d'entitats civils o col·lectives que hagin destacat per la seva voluntat de servei al nostre poble.

Els premis són honorífics i consisteixen en una escultura de Pere Martínez Pavía i es lliuren a la Nit de la Cultura, enguany el 17 de desembre.

Els premis en la present edició seran 7:

Premi FRANCESC DE BORJA MOLL, per a Entitats, EMILI DARDER, per iniciatives al món educatiu, BARTOMEU OLIVER, per actuacions a barris i centres, MIQUEL DELS SANTS OLIVER, per treballs escrits o àudio-visuals, BARTOMEU ROSSELLÓ-PORCEL, per persones joves. Com a novetats tenim: el nou PREMI JOSEP M. LLOMPART, per persones distingides per la seva dedicació a la cultura o llengua i el PREMI GABRIEL ALOMAR (que canvia de contingut) i amb ells es reconeixerà una actuació

valuable d'àmbit cultural dels Països Catalans.

Es poden proposar candidatures a l'OCB C/ Impremta, 1, ppal.2 Fax 719385 fins els 19 de novembre o, més prest, a les Delegacions.

OFERTA DE TEATRE PER ALS SOCIS DE L'OBRA CULTURAL BALEARS

Un servei més que -sense cost adicional- ofereix l'OCB és obtenir un descompte (50%) per entrada per assistir a les estrenes de les obres programades a l'Auditori de Palma per Factoria Cultural, amb unes condicions que podeu consultar al Tel. 720289 de 8 a 13 h. (Cristina) on també podeu fer la reserva.

Sortirà, així, per 750 pts. a Platea

Les obres i dies concertats són:
La nit just abans dels boscos, de Koltés
dijous 18 de novembre

American Bufalo,
dimarts 23 de novembre

Homes! per Cia. T de Teatre
dimecres 01 de desembre

Màgic Andreu
divendres 03 de desembre

En Joan Petit, de J.C. Muntaner per Teatre de Bunyola, dilluns, 27 de desembre. I les que seguiran.

23

**Pels Reis regala
UNA SUBSCRIPCIÓ RESSÒ
Són 2.500 Ptes.
i et recordaran tot l'any.**

**BUGADERIA
TINTORERIA**

SA BUGADERIA

Carrer Nou, 73 • 07630 CAMPOS • Tel. 65.25.27

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ
MIQUEL LLADÓ**

Avda. La Verge, s/n. - Tel. 65.06.75

Obres i benzineres

Tots heu vist a l'entrada del poble, venint de Ciutat, unes obres que semblen importants a qualsevol. Molt de terreny, molt de moviment de terres, estructures, clots, dipòsits, etc. En fi, que diuen -perquè no ho sabem segur- que hi posaran una benzinera i devora una àrea de serveis, restaurant, botigues, etc. Posats a dir ...

Això de les benzineres durà coa. A Campos, en tenim dues, amb diferents serveis i modalitats que serveixen molt bé al poble. Fins ara, de poble extern (Ses Salines sobre tot) venien a posar benzina al cotxe, anant cap a Ciutat, és clar. Ara, a Ses Salines ja en tenen una i nova de trinquets. A Sa Colònia l'han millorada. A la carretera de Sa Colònia pareix que n'hi ha una d'autoritzada per posar i anant cap a Ciutat, passat Lluçmajor n'han oberta una fa poc.

I ara, una altra aquí ben aprop del que deien, un temps, era un centre d'interès social. No crec que tantes benzineres puguin sobreviure, en no ser que venguin peix i carn a més de benzina. En tot cas, és un problema

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

— Els dipòsits de la nova benzinera, esperen impacients la seva col·locació

extern. A mi poc m'importa -em direu- si funcionen o no. Hi haurà més competència. Això sí, però en tancar, què passarà? Les obres romandran tal qual i seguiran com a restaurants, bars, pubs, o centres d'interès juvenil, és igual. Allò que interessa és tenir terreny qualificat i construït: és una inversió de futur. De totes maneres, qualsevol

inversió i empresa, si aconsegueix les lleis i la normativa, com qualsevol, és ben rebuda i ben acollida en aquests temps de vaques magres ... ben magres, fins i tot la de can Blai, ha perdut tot el color.

Es Mussol.

RESTAURANT S'ESCAR

PAELLA I
PAELLA
DE FIDEUS

CARN
I PEIX

Ses Covetes

Maria Miquel Nadal

ASSEGURANCES
EN GENERAL

- Metges
- Incendis
- Accident
- Vida
- Robatoris
- Jubilació
- Comerços
- Llar
- Embarcacions
- Automòbils, Etc. ...

Carrer Santanyí, 23
Tel. 65.04.01 • 65.00.89
07630 CAMPOS

Damià Huguet.

Un dia d'estiu de no record quin any, Pere Antoni Clar i Bordoy estava assegut damunt el portal de pedra de ca'n Cós, a la plaça Major de la vila. Era el dia de la festa major, a mitjan mes d'agost. Les autoritats municipals, evidentment ben mudades: el batle, els regidors, el sergent de la guàrdia civil, el jutge, dos o tres despistats i set o vuit al.lots que perseguïen la comitiva, es dirigien a l'església per assistir a l'ofici major.

El saig, a un racó de la plaça, un poc poruc, amollava un coet de gruixor considerable que esclafia en la calitja de l'horabaixa, trencant el dens silenci del dia d'estiu, encara no eixuta la suor, la feixuga bascota del dia de la Mare de Déu d'Agost, amb fileres de paperins blancs a banda i banda del carrer produint una remor suau, metàl·lica, trencadissa: onejaven les banderes al frontis de la Sala, una mica esgrogueït el rellotge del sol, situat just damunt l'escut, fet de marès, del poble: una somera -o un ase- esculpit l'any 1642. I allà, assegut al portal, Pere Antoni Clar, amb un silenci que ho deia tot, observava el tragí de la gent que anava passes desfetes cap a l'església, el jovent que corria pujant i baixant del cadafal, les al.lotes que estrenaven vestit nou, ben endiumenjades, xuclant caramels o deleïtant-se amb un gelat d'ametla crua.

Li fluïxaven les cames a Pere Antoni, i de vegades li mancava l'alè, però no en feia massa cas. Tota la vida havia fet de picapedrer, i en guardava un orgull immens encara que, caparrut com era, sovint es barallava amb el seu mestre i altres mestres d'obra de la vila, als qui denunciava amb escrits que enviava al batle o al rector de la parròquia; fins i tot de vegades escrivia pamflets, dels quals en feia deu o dotze còpies escrites a mà que repartia pels cafès i barberies. Tothom que el va

Un home rarenc

conèixer treballant, s'avé a parlar d'ell com un home feiner, meticolós, que manejava amb destresa l'uixol i les paletes, però coincidint també que era un home rarenc, malsofrit, incapaç de suportar la més petita broma.

Feia de picapedrer perquè de qualche cosa s'ha de viure. Però la seva passió, la seva quimera, era l'astrologia. També es considerava tot un expert en cubicar cisternes, cosa que considerava difícil de fer, tot i sabent la forma de pera que té una cisterna. Cubicar un aljub ho trobava molt fàcil, pueril, però cubicar una cisterna es podien comptar amb els dits d'una mà els que sabien fer-ho. També era tot un expert en dissenyar fumerals, i sobretot en evitar que les foganyes fessin fum. Ho feia amb experiència, guiant-se pel rost d'una teulada o pels entrebancs que els edificis veïns podrien ocasionar segons d'on bufava el vent. En un bloc petit hi feia els seus càlculs, hi anotava les mides que completava amb uns símbols que únicament ell entenia. Construïda la foganya, ben segur que no faria fum, es posava damunt la teulada per bastir el fumeral; uns fumerals tots ells d'estètica modernista, decorats amb uns plafons de marès aserrat que formaven uns dibuixos estrambòtics, morescos. Ben tarracat i llest el fumeral el pintava de blau, i blanc, i de vermell, i si el propietari de la casa no li venia de més pagar unes hores extres, ell hi dibuixava uns signes llunàtics, la rosa dels vents o algun altres símbol que tengués a veure amb l'astrologia. Els fumerals de Pere Antoni Clar, d'una ingenuïtat ben modesta, decoren moltes cases dels carrers de Campos. Tenen una personalitat pròpia; són una mica rarencs, com ell, però no es pot dir que siguin un insult a l'estètica del poble, com qualcú vol suposar, sinó més bé tot el contrari.

Però l'obsessió més acusada de Pere Antoni Clar per l'astrologia sobrepassa els límits de la normalitat. Els seus coneixements eren d'una ingenuïtat aclaparadora. No havia cursat estudis de cap casta, i tot el que sabia ho havia après llegint uns llibres que algú li havia deixat, o observant amb total meticolositat i paciència una bolla del món-feta de guix i proporcions

ben grosses- que tenia a casa seva damunt una tauleta de noguer. Dels seus coneixements astronòmics, o físics, n'ha deixat centenars de pàgines escrites amb lletra elegant, pulcra; escrits normalment en fulls de paper de barba que ell lligava amb fil d'emplomar per tal de mantenir-los ordenats en unes plagues d'exquisida confecció i elegància.

El seu fill, que és fadrí, i per qüestions diverses se'n va haver d'anar a viure a Porreres -ara viu a l'asil de Campos-, em va deixar, perquè els guardés i no es fessin malbé, una part dels escrits del seu pare. D'aquella immensa paperassa -centenars i centenars de fulls manuscrits- en vaig triar allò que considerava més salvable, tot i observant que de molts d'aquells escrits n'hi havia dues o tres còpies. La resta la hi vaig tornar a ell, i ignor què se'n ha fet. Fins i tot li vaig entregar una foto de la seva mare, tombada dins un bubul, entre quatre cancelobres, l'existència de la qual ell desconeixia, i que restava perduda dins aquell feix de fulls de paper de barba.

La seva casa, situada a la forania del poble, camí de Felanitx, la varen esbucar no fa gaires anys. Era un buc l'interior del qual no estava ni tarracat, únicament hi havia redols de trespol, amb pols i teranyines. Al frontis que donava al carrer hi havia dibuixades dues constel·lacions plenes de signes i símbols referents tots ells a la seva quimera per l'astrologia. També un text, en forma de poema, que parlava d'aquelles coses de les quals se'n sabia un entès -tot dibuixat amb una mescla de colors blaus i vermells damunt el fons emblanquinat- decorava el frontis de l'edifici.

Va morir ja fa anys, Pere Antoni Clar. La seva casa va esser venuda i esbucada quan feren l'eixample de la vila. D'ell, però, en resten els nobles fumerals, alguna làpida al cementiri, un opuscle enlluernador i centenars de fulls manuscrits amb paciència. Ara d'avui, ens resta també la seva imatge, d'un home envellit, assegut al portal d'una casa a la Plaça Major de la vila observant el pas de la comitiva municipal camí de l'església el dia de la Festa Major.

Campos d'un temps

¡¡EL GOL DE LA VICTORIA!!

lo marca el

CALLICIDA SPORT

MILLONES DE ESPAÑOLES LO USAN - PRUEBELO YA

L'enginy, la paciència, la meticulositat, l'eficàcia de Miquel Aguiló -l'apotecari Rosa- no tenien límits. Mai no varen decaure en ell les mil-i-una trifulgues que amb serenitat, sense presses, conscient del que feia i d'allò que volia aconseguir, anava perfilant en tots i cada un dels productes que oferia.

Potser sigui el Callicida Sport el producte més genuí i reconegut de tots els que sortiren de la seva dèria, de la seva botiga, de l'apotecaria de Can Rosa. Ve una mica de nou, això sí, proclamar !! El gol de la victoria!! I sobretot per aquest raquític - i també modest- 1 a 0 de l'anunci que ell mateix anava repartint casa per casa, sense que arribés, evidentment, a gestes apoteòsiques com les del Barça.

Ignor què té a veure el Callicida Sport amb el futbol, encara que el gol sigui a favor seu i ben clar. De calls en té tothom, i solen empipar molt. De tota manera el seu, vermellós i rodonenc, era un producte molt eficient. Encara que això de que «Millones de españoles lo usan» no s'ho cregués ni ell. Era un reclam publicitari, fins i tot amb música de fons. Als anys cinquanta.

d. h.

UN BUEN CONSEJO CANTANDO LE DA EL CALLICIDA SPORT

Lea o cante, por favor.

*Quien mal anda mal acaba
Se lo dice el parche SPORT
Quiere batir el Record
Andar bien y cobrar fama?
Cuando salte de la cama
Use el CALLICIDA SPORT
Use el CALLICIDA SPORT
Siempre SPORT*

PIDALO • PIDALO • PIDALO

La Placeta de Sa Creu d'En Noreta? Una iniciativa del tot recomenable

Espesses vegades hem insistit des d'aquestes pàgines en la necessitat que hi ha a la vila de crear espais verds, oberts, ja sigui sembrant arbres -i no únicament faroles- a les rondes i als carrers. O bé aprofitant nous espais on hi creixi una verdor que faci més atractiu el casc urbà. La vila de Campos necessita aquests espais, aquest nou ordre que atorgui uns béns dels quals tots ens n'aprofitam.

La proposta del grup dels Nacionalistes de Mallorca PSM a l'Ajuntament, feta recentment, ens sembla mereixedora de tota consideració perquè, en el fons, sintetitza una sensibilització urbanística del tot eficient. La seva ubicació és immillorable. Crear una placeta a un lloc cèntric i molt transitat com ho és la raconada de Sa Creu d'En Noreta -entre el carrer de Sa Síquia i el carrer de Santanyí- atorgaria un alè de verdor en un espai on aquesta hi manca. Evidentment l'Ajuntament hauria d'adquirir l'edifici de l'antiga barberia de ca'n Noreta, no massa gran, i en estat ruïnós; perquè l'oportunitat sembla immillorable i s'hauria d'aprofitar.

Som conscients que la caixa dels doblers de l'Ajuntament va magra, però només segons per a què. I som conscients també que, com s'ha demostrat altres vegades, basta que el grup de l'oposició faci una proposta concreta, com ho és aquesta, perquè de cop sec sigui negada per la majoria que comanda. Així i tot -ho repetim- la proposta del grup Nacionalista del PSM feta a la darrera sessió plenària de l'Ajuntament ens sembla vàlida i molt oportuna. I pensam que les ocasions s'han d'aprofitar, encara que vinguin impulsades per un grup polític amb representació municipal que no té poder, poca veu, i una mica de vot; però que

Foto: Arxiu Ressò

— La Creu d'En Noreta

actua amb conseqüència. I, evidentment, ningú no és perfecte. Però el futur no s'acaba aquí, ni ara.

Redacció.

POSTALS DE NADAL

de l'O.C.B. de Campos

Les trobaràs als llocs de venda habitual de Ressò
al preu de 60 Ptes.

Bicicletes • Recanvis
Accessoris • Vestuari
Reparacions

Carrer Lluna, 50
Tel. 65.29.12
07630 CAMPOS

Taller Mecànic CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36
Tel. 65.10.63
07630 CAMPOS

Bartomeu Rotger demana a Madrid l'acceleració del traspàs de les competències educatives

El conseller de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear, Bartomeu Rotger, es va entrevistar el passat setembre amb el ministre d'Educació i Ciència de l'Estat Espanyol, Gustavo Suárez Pertierra.

Aquesta entrevista va tenir caràcter protocolari, com una primera presa de contacte entre el màxim responsable d'educació de l'Estat Espanyol i el de la Comunitat Autònoma Balear, però el conseller aprofità l'oportunitat per abordar temes concrets com l'acceleració del traspàs de les competències educatives i la construcció del nou conservatori de música.

*Gabinet de Premsa
del Govern Balear*

— El Conseller de Cultura, Educació i Esports, Bartomeu Rotger, amb el Ministre d'Educació i Ciència, Gustavo Suárez Pertierra, en el decurs de la seva entrevista a Madrid.

CELLER Ca'n TONI

Carrer Oeste, 8 • Tel. 65.27.54 • CAMPOS

El primer establiment de Mallorca amb un sistema revolucionari de preparar la carn al "grill".

La carn no perd les seves propietats vitamíniques perquè aquest sistema no deixa desprendre líquids. Consisteix a fer la carn amb la pressió del vapor de llenya cremada.

Sense flamarades ni fums.

ÚNIC A MALLORCA

CA'N RAÜLL

COPISTERIA • PAPERERIA

- Fotocòpies
- Multicòpies
- Fotocòpies color
- Ampliació de fotocòpies
- Plastificacions
- Enquadernacions
- Papereria en general
- Estampació en camisetes
- Servei de Fax
- Rètols per ordinador
- Segells de goma
- Arts gràfiques

C/. Molinos, 6 • Tel. i Fax. 82.74.64 • FELANITX

RESTAURANT

CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA MALLORQUINA

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
Tel. 64.03.70
CAMPOS (Mallorca)

El Guernica en pedra a Campos

FRAMIG: Quan el treball esdevé passatemps

Nom Francesc Miró Ginard i té 58 anys. El seu nom artístic és Framig, que resulta d'unir les primeres lletres del seu nom. A una portassa situada als afores del poble es passa hores rodejat de martells, punxons i pedra, juntament amb les obres que ja té fetes i que de cada vegada més omplen aquest seu particular taller. Amb ell parlarem poc però fou un profitós temps.

— Quan vàreu començar?

— Jo feia de picapedrer amb el mestre «Soler» i quan ell es va retirar vaig agafar el tall durant bastant de temps. Llavors vaig tenir un accident que em produí una commoció; degut a això vaig anar perdent memòria i a la vegada clients fins que la feina es va estrènyer i em vaig haver de posar a jornal. A partir d'això, quan acabava la feina venia aquí a fer cosetes i ara com que no tenc feina em pas molt més temps fent escultures.

— Quin tipus de coses esculpiu?

— La meua principal dedicació es fer les bases dels números que van a la façana de les cases, adornar-los un poc perquè no siguin tan freds. Després faig murters, cossiols, pasteres, brolladors, taules, escuts de llinatges amb diferents decoracions... Vaja un poc de tot.

"El darrer quadre que he esculpit ha estat el Guernica de Picasso"

— Parlant de decoracions... Com decorau les figures principals?

— Bé, tenc dos estils, el clàssic i el que jo anomen estil fràmig. El primer està format per figures geomètriques i simètriques, per exemple quadrats, cercles... El segon és tot el contrari, està format sobretot per curves que recorden «esses» o branques d'arbres.

— Quins materials emprau?

— Bàsicament empr la pedra de Santanyí i la campanera, perquè trob que és més resistent al temps. També tenc cantons de ses Covetes, dels que anomenaven de marina, que es feien a la mala rebassats per la llivanya del cantó i són més forts que els d'ara.

— També esculpiu quadres...

— Sí. Hi ha dos artistes que m'agraden molt, en Miró i en Picasso. El darrer quadre que he fet ha estat d'ell, el «Guernica». M'ha duit molta feina, però n'estic molt content del resultat i de la feina feta.

Pels quadres empr una tècnica per diferenciar els colors a la pedra que consisteix en resaltar la figura segons el

— Framig esculpiu una de les seves obres.

color que tenguí. Quan més foscos més fondos i els clars més ressaltats. Això ho faig perquè crec que una escultura poc il·luminada es veu així. També diferencii els colors fent les figures llires, raspades o picades.

Els quadres, a diferència dels números, m'agrada més copiar-los d'artistes coneguts que fer-los a partir d'idees meves.

— Quantes exposicions heu fet?

— He exposat dos pics col·lectivament a Campos, a les Escoles Velles i he anat dos anys a BALEART, el 91 i el 92. Enguany serà el tercer any.

— Voleu afegir res més?

— Simplement que esper que la gent em vagi coneixent i que vengui a veure les meves obres.

Fel Draconis.

MATEU NICOLAU URREA

Gestió i assessorament fiscal i empresarial

Acequia, 12 • Campos A 10 Tel. 65.03.45

Joan Lladonet

A la tercera va la vençuda, diu una dita castellana i *Qui fa tres, ase és*, correspon a una dita catalana. Sobre el conflicte lingüístic en podríem seguir parlant, malhauradament, un parell d'anys seguits, però jo crec que si amb aquests tres articles hem ajudat a reflexionar per intentar el canvi d'actitud a una sola persona, ja ens podríem quedar ben satisfets, ja podrem pensar a encetar un altre tema. En aquest article us vull explicar una altra sèrie de fets reals i verídics que demostren l'existència de l'esmentat conflicte.

-Una joveneta acut a l'oficina de la policia estatal de Palma per renovar-se el carnet d'identitat. Arriba a una finestreta i demana educadament i naturalment en la seva llengua la documentació pertinent a l'oficinista. Aquest, impertorbable i malacarós li ordena que li parli en castellà si vol arreglar algun assumpte. La nostra amiga li explica el seu dret a parlar en català i demana que l'atengui, com és de tota llei, una persona que l'entengui. L'empleat aixeca el to de veu i li diu que si no parla en castellà que no serà atesa i a més fa uns comentaris burletes que crispen l'al.lota en qüestió. Aquesta en un moment donat de la discussió li diu a l'oficinista: **Cabró! i cap de fava!**. L'oficinista la fa entrar a la força dins un despatx i la retenen durant unes dues hores. Durant aquest temps, aquesta persona és amenaçada amb accions posteriors. Quan a la fi la nostra coneguda pot eixir de l'oficina, pareix que surt d'un malson i de seguida cerca consell sobre el que podrà fer; es posa en contacte amb un partit nacionalista perquè l'aconsellin sobre el que hauria de fer. Mentre ella s'està pensant si denuncia

Ens diuen que no hi ha conflicte lingüístic (i III)

el cas o no, rep una notificació del jutjat perquè compareixi davant el jutge, ja que ha estat denunciada per **INSULTS A L'AUTORITAT** (recordau allò de cabró i cap de fava).

I doncs, ell que vos pensàveu! Mentre nosaltres actuam com a ciutadans pacífics, se'ns aplica allò de *Qui pega primer, pega dues vegades* (que jo no recoman a ningú), però segons el que veiem, serveix als nostres contraris.

Al cap d'uns quants mesos ja va tenir dia i hora assenyalada pel judici i... oh, miracle!, el jutge era madrileny. Arriba el dia corresponent i l'advocat defensor, una persona jove, bon professional i nacionalista, comença la seva defensa naturalment en català i, no en faltaria més, el jutge li diu que li parli en castellà ja que no l'entén. El misser, segons les regles del joc establertes, és a dir, segons la llei, li diu que posi un intèrpret. El jutge li contesta que té raó, però que l'intèrpret mai és capaç de reproduir exactament el que es parla, i que ell es podria, en un cas així, equivocar en el veredict. Davant tal subtilesa i solament per ajudar la seva defensada, l'advocat accepta parlar castellà, així ja va haver caigut en el parany que li havien posat. De totes formes, va perdre la causa i l'acusada va rebre la pena d'haver de pagar 25.000 ptes. o estar reclosa dins casa seva durant 5 dies. El valor de la pèrdua del plet, com podeu veure, no va esser material, sinó moral.

Una de les anècdotes d'aquest judici va esser que els insults no varen esser traduïts per part de l'advocat i el jutge va demanar traducció de **cap de fava**. L'advocat defensor li va contestar: «**cabeza de haba**» i el jutge va continuar amb un gest dubitatiu, per aquesta qüestió hi va intervenir el secretari que va aclarir: «**cabeza de pene**». Aquí el jutge ja va somriure satisfet, però jo hi afegiria que tots dos es varen equivocar.

No creieu que la traducció més correcta seria «**capullo**»?

— En el canal 37 d'una de les televisions de Palma es prepara un dels típics debats. Aquest ha de tractar sobre URBANISME. A més del moderador,

hi participen un regidor del PSOE, el regidor d'urbanisme del PP, un regidor del PSM, un representant de la Federació d'Associacions de Veïnats de Palma i un periodista. Tots mallorquins, però el regidor del PP, no sé si en sap o no de català, però sempre vol parlar i parla en castellà. El debat transcorre amb tota normalitat en la llengua d'aquesta terra fins que parla el regidor. Fins aquí tot és normal perquè cadascú és lliure d'escollir d'on és, però en un moment de la discussió tots els integrants de la taula, tots mallorquins, varen fer una roda d'intervencions en castellà; les rèpliques del regidor en qüestió els varen fer canviar de llengua, fins i tot al regidor del PSM.

— A Campos mateix, he pogut veure persones castellanoparlants, que ja han après a xerrar perfectament el mallorquí i que normalment s'expressen en castellà perquè els és més fàcil. En canvi, aquesta conducta no és seguida per moltíssimes persones que intenten en un castellà deplorable fer-se més entenedors. Ningú els podrà fer creure que els entenen més si parlen en mallorquí.

Bé estarem mentre puguem parlar de conflicte lingüístic, serà que encara tenim llengua.

Indústries Metàl.liques

**SES PORTES,
S.L.**

TANCAMENT EN P.V.C.
TECNOLOGIA ALEMANYA
I ALUMINI

Sta. Catalina Tomàs, 24
Tel. 58.32.39
Fax: 82.72.17 • FELANITX

✓ Local

Pel seu nom les coneixereu

- 1.- Maria Lladó Mayol.
- 2.- Sebastiana Artigues.
- 3.- Maria Manresa.
- 4.- Catalina Perelló.
- 5.- Sebastiana Perelló.
- 6.- Maria Julià.
- 7.- Maria Burguera.
- 8.- Miquela Vidal.
- 9.- Pepita Pla.
- 10.- Magdalena Perelló.
- 11.- Maria Lladó Oliver.
- 12.- Apol·lònia Burguera.

Foto: Foto Vidal

CA'N MELERO

FRUITES I VERDURES • CONGELATS
FRUITS SECS • PRODUCTES DIATÈTICS
VINS A L'ENGRÒS
POLLASTRES A L'AST

Carrer Ferrocarril, 1 • Tel. 65.06.30
07630 CAMPOS

Bar - Restaurant

CA'N CÓS

Especialitat en: Cuina Mallorquina, Grill
BANQUETS • NOCES • COMUNIONS

Ctra. Santanyí, s/n - Tel. 65.27.87
07630 CAMPOS

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA

TRANSPORTS
MESQUIDA

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

Botiga

CA NA MEL

Alimentació, Merceria,
Perfumeria, Ceràmica Mallorquina

Carrer Sant Blai, 3 • Tel. 65.07.44
07630 CAMPOS

Magdalena Pomar i Oliver: Per a sempre

La vida és un instant de misèria i de glòria. Un parèntesi on s'hi mesclen records i solituds, vivències i absències. Poca cosa, al cap i a la fi. De vegades costa molt, motíssim, assantar-se en el temps que ens ha tocat viure: els amics, els parents, els veïnats, la gent coneguda... I el poble és, som això. Una mica de no res que els dies i els anys acaronen amb l'oratge d'una quotidianitat consentida: amb el sol que neix al seu moment precís, i la lluna que vigila les nits amb potser poca eufòria, cada dia...

Magdalena Pomar i Oliver posseïa el do, precís i meticulós, de la sinceritat més oberta i afalagadora, bella dama que vessava humanisme pels seus quatre costats, a cada gest, a cada paraula, ben encarada al món que vivia, profundament espavilada, amical, angelical, d'una cordialitat exquisita. Costa de creure que passin certes coses que, encara que semblin somnis, resulten definitives, reals i implacables. I adesiara, potser massa sovint, la realitat supera l'imprevist. L'impossible existeix; i hi ha fets molt mals de creure, i sobretot mals d'entendre en el seu sentit últim. Però som humans i hem d'acceptar la vida així com és; les coses són així com són, encara que ens sembli que tot és millorable, i que moltes coses que a diari vivim les sentim absurdes, inútils.

Costa molt, de vegades ens costa molt escriure, parlar dels fets quotidians. La mà del pensament vol fugir de tota retòrica. Però el transpàs de Magdalena Pomar i Oliver —sobretot per la seva joventut i les diverses circumstàncies— ens empenyen a reflexionar molt profundament sobre els calls més essencials de la realitat de viure. Hi ha coses —fets i fetes— que no s'obliden mai. Una d'elles és aquesta; i ens dol. Un obituari que no voldríem haver hagut d'escriure.

Foto: Foto Vidal

A Na Magdalena de Ca'n Pomaret —així la coneixíem tots— l'estimàvem molt. I l'estimam encara. La gent, les diverses generacions de persones que la vàrem conèixer, que l'hem coneguda, no l'oblidarem mai. Vagi així mateix, amb tota sinceritat, el nostre condol a tota la seva família.

Redacció.

**COMPRI PRODUCTES
ETIQUETATS EN CATALÀ
A LES BOTIGUES DEMANI ELS
PRODUCTES I LES ETIQUETES
EN LA NOSTRA LLENGUA**

OLI, SUCRE, VI NEGRE, LLETUGUES, TARONGES, POMES, FORMATGE
TENDRE, CUIXOT, SOBRASSADA, BOTIFARRONS, IOGURTS, PEIX, SOPES,
CAVA, AMETLLES CRUES, CONFITURA, LLET, MANTEGA, SAÏM, ...

TOT, EN LA NOSTRA LLENGUA

Una bona notícia: «Camp Mallorquí» 15 cooperatives i una s.a.t. unides per comercialitzar tots els productes propis

Qui diria que a fora vila hi hagi una sola bona notícia! Ja és prou cert que a Campos massa clatellades se n'han duit tots: pagesos, ramaders, empresaris agrícoles, etc. I pareix que seguim. Ara, les bones notícies, s'han de pregonar, amb altaveu, si fa falta.

Avui, podem estar contents de les iniciatives -no a Campos pero sí a Mallorca- cooperativistes de 15 cooperatives de primer grau i 1 societat agrària de transformació que han format una *Societat Cooperativa Limitada del Camp Mallorquí*. Aquesta actua comercialitzant els productes de les 16 empreses que la constitueixen i gestiona serveis pels seus associats o cooperants, tot en vistes a millorar els seus resultats econòmics i socials.

CAMP MALLORQUÍ treu ara uns productes comercialitzant l'*ametla mallorquina* en tres varietats: torrada, pelada i feta farina. *Camp Mallorquí* garanteix que les ametles són fruit de la nostra terra i provenen de les collites de les cooperatives associades.

Cooperatives associades a *Camp Mallorquí* són les de Porreres, Algaida, Sóller, Sineu, Sa Pobla, Manacor, Consell, Lloret, Llucmajor, Sant Joan, Pollença, Artà, Montuïri i Inca. A més està la SAT de Llucmajor, Cooperativa de Fruits Mallorquins.

Camp Mallorquí té la seva seu a la Crta. Palma-Inca, km, 17,6, a Consell, Tel. 622400 i Fax 622394.

P. O.

33

La cooperativa del **Camp Mallorquí** vos garanteix la qualitat d'aquestes ametles, que són fruit de la nostra terra i provenen de les collites de les cooperatives associades de Mallorca.

El **Camp Mallorquí** vol oferir els seus productes agroalimentaris als consumidors fent de la qualitat, la integritat i la salut la seva primera llei, perquè respectar la terra i respectar el Camp Mallorquí és qüestió de bon gust.

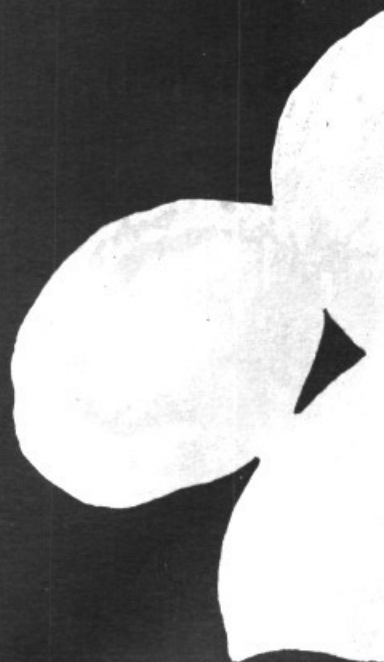
AMETLA
MALLORQUINA

*Qüestió
de bon
gust*

Cooperativa del Camp Mallorquí
Cra. Palma-Inca, km. 17,6
07330 Consell (Mallorca)
Tel.: (971) 62 24 00
Fax.: (971) 62 23 94

CAMP MALLORQUÍ

Comunicat de la Coordinadora en defensa de les aigües de Sencelles

Davant les informacions de transvasament de les aigües de l'aqüífer de Sencelles per part d'Emaya i del Govern Balear per a l'abastiment d'altres poblacions, els sencellers hem cregut oportú la constitució d'una coordinadora encaminada a preservar l'ús del darrer aquífer verjo de Mallorca.

Les zones salinitzades de Mallorca, el Pla de Sant Jordi, Campos, Ses Salines, Na Burguesa i el Pont d'Inca són una prova de que la falta de previsió

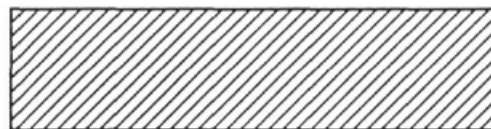
provoca mals irreverents i converteix zones abans riques en zones totalment salinitzades i irrecuperables per a l'agricultura i el consum humà.

Vos demanam el suport per preservar l'aqüífer perquè romangui com una reserva hidrològica per abastir la nostra illa en un futur, o en casos d'extrema necessitat, i sobretot que pugui servir per un futur desenvolupament de l'interior de l'illa.

Per això vos convidam que ens doneu suport, ja que els nostres

objectius són en definitiva els de tots els habitants d'aquesta illa.

Ben cordialment.

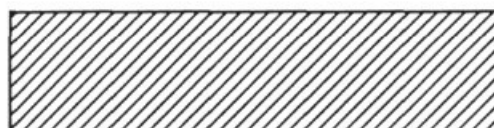

Ull crític

Aquesta paret, qualcú la va fer o manar fer i qualcú l'ha tirada, sense mirament i poc a poc i hom sospita que un poc cada dia o cada nit. Realment, què hi guanyava el/els que l'ha/n tomada?. Ben poc, tret de posar just a l'entrada del poble una mostra d'incivisme i de mal.

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

POSTALS DE NADAL DE L'O.C.B. DE CAMPOS
Les trobaràs als llocs de venda habituals de RESSÒ al preu de 60 Ptes.

Pep Toni Sala i Toral

Molts pocs són els que es pensaven que el Campos de Preferent, i quan duu disputada una tercera part de la lliga, estaria en la posició que actualment ocupa i, el que és més important, jugaria de la manera que ho fa. La quarta posició a la taula classificatòria pot parèixer, mirada fredament, un tant il·lusòria pel fet que entre el primer i l'onzè equip classificat només hi ha tres punts de diferència, però no és així. I no és així perquè, el Campos, ha donat mostres més que suficients de que, enguany, està disposat a tot i que vol que la lligueta a la tercera divisió no sigui un somni sinó una realitat. En una classificació on els gols són més aviat escassos, els partits es guanyen per la mínima, el Campos és -en aquests moments- l'equip més golejadore amb 24 gols marcats. Aquest fet pot no significar molt però, no era aquest un dels hàndicaps que tenia l'equip altres temporades? No ens queixàvem altres temporades de la poca eficàcia davant la porteria dels davanters locals? Tot això ja és història. La d'enguany és una altra temporada i el fet és que l'equip guanya amb autoritat els seus partits, excepte alguna travelada, i fa confiar als aficionats que enguany la lliga no s'acabarà tan prest com altres anys.

Els Juvenils, en la Lliga Nacional, estan realitzant una temporada realment esplendorosa. Esplendorosa si tenim en compte que han estrenat categoria, alguns jugadors també són nous en aquesta categoria i l'enorme qualitat i potencial d'alguns equips que en ella militen, principalment equips on tenen molta quantitat de jugadors on triar, i així és fàcil fer un equip molt potent. En aquests moments és un dels equips que més gols ha marcats, el 4, però la seva posició mitjana a la taula classificatòria és deguda que també n'hi han fet bastants, concretament 15.

Fora de banda

Foto: Foto Carlos

L'equip que probablement tindrà més problemes, a l'hora de conservar la categoria, serà l'equip cadet. I això serà així per la seva irregularitat en el joc, combinen partits bons amb partits molt dolents. De tota manera ja estam un poc avesats que això sigui així en els darrers anys. Potser l'edat en tengui la culpa o potser sigui culpa de què les plantilles dels equips cadets, en els darrers anys, de Campos són més bé curtes, no ho sabem. Tal vegada sigui un poc tot el que sí és cert i segur és que confiam que ells i els seus preparadors sabran recuperar el que fins ara s'ha perdut i, al final de la lliga, estaran en una zona còmoda de la classificació.

Altra història són els Infantils que, en aquests moments, lluiten per aficar el cap amb els tres capdavanters de la classificació: Poblenç, Olímpic i Avance d'Artà, que compten els seus partits per victòries. Tres punts separen, només, als campaners d'aquests tres equips però que pens que són excessius si miram les estadístiques. M'explicaré. El Campos en 4 partits ha marcat 20 gols i només n'ha encaixat 1, que va servir per perdre el partit. Això fa que les possibilitats d'agafar els equips de davant siguin molt grosses.

Els benjamins, com és normal cada any, estan col·locats al capdavant de la classificació i encara que duen pocs partits disputats fins ara confiam que segueixin així fins a l'acabament de la temporada, com ens tenen acostumats les darreres temporades, com he dit

abans.

Pel que fa al futbol-sala, les coses no han començat massa bé pel Formatges Piris-Rt. Sa Canova. No tenen sort davant la porteria contrària i això ha fet que en alguns partits se'ls negàs la victòria. De tota manera, i per la incorporació de nous jugadors per reforçar l'equip, pensam que al final d'aquesta lligueta estarà amb els quatre primers que jugaran el play-off pel títol.

Només em queda desitjar molta de sort a tots els equips abans esmentats i acomiadar-me fins d'aquí a uns mesos. Segur que el que durà endavant aquesta secció durant el temps que jo no hi seré, per motius professionals, ho farà millor que jo.

Bàsquet

Miquel Oliver i Bauzà

El passat dia 2 d'octubre van començar el campionat de lliga el tres equips majors del club campaner.

Juvenil Masculí

Aquest equip començà bé la temporada aconseguint una victòria en el primer partit, però en els altres tres partits disputats ha pagat el no poder comptar amb tots els jugadors del l'equip, a més de la major veterania dels seus contrincants.

Resultats

60 Campos - Rotlet Molinar 53	(2-octubre-93)
59 Ramon Llull - Campos 38	(9-octubre-93)
56 Campos - Andratx 72	(16-octubre-93)
78 Son Quint B - Campos 39	(23-octubre-93)

Senior Femení

Després d'un parell d'anys sense haver-hi cap equip campaner d'aquesta categoria, enguany s'han repescat tota una sèrie de jugadores que feia bastant de temps que no jugaven (la major part d'elles), i s'ha creat aquest equip. En aquest començament de temporada està pagant l'haver estat aquests anys sense jugar, però és de suposar que d'aquí un parell de partits, quan pugui comptar amb tot l'equip i hagin agafat el ritme a la competició, començaran a tenir bons resultats.

Resultats

59 Joventut Lluçmajor - Campos 38	(10-octubre-93)
-----------------------------------	-----------------

39 Campos - F. Mestre (Santanyí) 51	(17-octubre-93)
54 Joventimsa - Campos 44	(24-octubre-93)

Senior Masculí

La gran quantitat de jugadors nous en aquesta categoria ha fet que en aquest començament de temporada l'equip encara s'hagi de conjuntar i això que el seu joc té una manca de continuïtat que afecta els seus resultats i fa que l'equip pateixi unes mancances ofensives que el porten a la derrota. Això sí, és d'esperar que en un breu termini de temps ja comencin a guanyar partits i realitzin el bon joc que es pot esperar d'ells.

Resultats

52 Porreres - Campos 39	(3-octubre-93)
45 Campos - Bosyma 64	(10-octubre-93)
72 Espanyol - Campos 53	(17-octubre-93)
56 Campos - Bowlingcenter 88	(24-octubre-93)

A part del joc dels diferents equips el començament de la temporada ha estat marcat per una sèrie de qüestions extraesportives com han estat la creació d'una directiva del bàsquet que segueix dins el C.E. Campos. L'altre problema han estat les taxes de la Federació que aquests anys han pujat molt i això ha fet que en certs moments hagin perillat la posada en marxa d'alguns equips.

Pels Reis regala
UNA SUBSCRIPCIÓ RESSÒ
Són 2.500 Ptes.
i et recordaran tot l'any.

FIGURES, PAISATGES

Nadal, Miquel Àngel

AGUSTÍ PONS

El periodista de la televisió nord-americana que comentava el partit jugat entre les seleccions futbolístiques d'Espanya i d'Irlanda va informar que aquell jugador que era a tot arreu es deia Nadal i que Nadal és l'equivalent català de *Christmas*. Els propers Campionats Mundials de futbol se celebraran als Estats Units i, per tant, les cadenes de televisió nord-americanes han començat a retransmetre partits amb l'afany de perfecció que les caracteritza. I és que Miquel Àngel Nadal va triomfar dimecres en un camp de futbol dels considerats difícils i això li ha valgut una atenció intensa per part dels mitjans de comunicació. Nadal, però, ha vingut a dir que prefereix parlar poc i cobrar més, ja que la seva és una de les fitxes més barates del FC Barcelona. I, en realitat, és bo que sigui així. Qualsevol jugador que, a més de cames, tingui cap, sap que el públic, fins i tot el públic més assenyat i ponderat, és essencialment capritxós i que, per tant, si avui Nadal és comparat a Beckenbauer, demà podrà ser bescantat sense remissió o simplement oblidat.

El cert és que Miquel Àngel Nadal sembla trobar-se en aquell punt dolç de força, forma, tècnica i confiança en un mateix que fan d'un futbolista un atleta i un artista a la vegada. Nadal, en els darrers partits amb el Barça i amb la selecció estatal, ha estat a tot arreu i l'espectador no sap

què admirar més si la seva capacitat per treure la pilota al contrari —amb una elegància molt poc usual entre els defenses— o la seva capacitat per organitzar el joc des del darrere, per adonar-se d'on cal dirigir la pilota a fi que aquesta es trobi amb les ca-

mes o el cap d'algun company d'equip.

Miquel Àngel Nadal és de Manacor, i això és cosa sabuda. Potser no és tan sabut, però, que Manacor és el municipi dels Països Catalans amb més escriptors per metre quadrat, ja que hi han nascut —i la lista no és exhaustiva— mossèn Alcover, Jaume Vidal Alcover, Antoni Mus, entre els morts, Miquel Àngel Riera, Maria Antònia Oliver, Biel Mesquida, Bernat Nadal i Gabriel Galmés, entre els afortunadament vius. Filòlegs, poetes, novel·listes, en una paraula, escriptors del més variat pelatge. I és per aquesta banda per on cal trobar explicació al nom de pila del futbolista: fill del director de la Banda Municipal, el padri de bateig de Miquel Àngel Nadal va ser l'escriptor Miquel Àngel Riera, finíssim novel·lista i secret admirador de les evolucions dels futbolistes dins un estadi. Potser el padri ha encomanat al fillol l'elegància de les formes, l'eficàcia en l'expressió —literària, en un cas; futbolística, en l'altre—; l'obsessió pel perfeccionament en el mestratge de l'ofici escollit.

A l'estadi de Dublín, Miquel Àngel Nadal no semblava provenir de l'Illa de la Calma. Sobre la gespa del Landsdowne Road el manacorí va córrer, va xutar, es va desmarcar, va driblar, va prendre pilotes i les va donar. És a dir, ho va fer tot, menys anar amb calma. De vegades, quan es produeix un esclat de força, talent i intel·ligència, ni els tòpics serveixen per explicar la realitat.

© Avui

37

Tennis

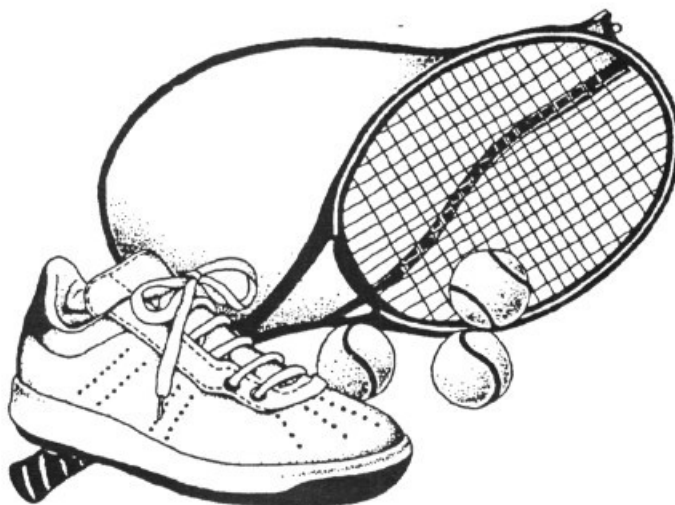
Dia 1 d'aquest mes ha començat al Club Tennis Campos un torneig de dobles masculins. Les parelles participants són les següents:

Andreu Lladó - Joan Mas
 Antoni Gornals - Antoni Feliu
 Guillem Manresa - Miquel Ollers
 Rafael Rubio - José Luis Rubio
 Nofre Veny - Jaume Veny
 Miquel A. Roig - Joan Barahona
 Joan Pons - Tomeu Barceló
 Joan Escalas - M. A. Ollers
 Antoni Ballester - Antoni Mas
 Juan José Gómez - Julià Ginard
 Maties Pomar - Francisco Moreno
 Joan Mas - Onofre Ballester-
 José Darder -
 Damià Mulet - Víctor Adler
 Joan Pomar - Magín Ferrer
 Antoni Lladó - Joan Obrador
 Joan Barceló - Joan Fe
 Joan Ramon Mulet - Ramon Juan Mas
 «Campi» - «Xiqui»

D'aquestes parelles, per sorteig s'han fet dos grups. A cada grup jugaran les parelles entre elles. Cada vegada que es juga una partida la parella guanyadora s'apunta un punt. En acabar, les parelles de cada grup que tinguin més puntuació jugaran les semifinals i la final.

Des d'aquestes planes volem desitjar a tots els participants d'aquest torneig molta de sort, i... que guanyin els millors.

M. Ballester

«S'AUBA DE MAIG» La millor del setembre

Antoni León.

Començarem per la darrera setmana del mes d'agost de la qual cal destacar la victòria de «Trampa B» a Son Pardo. A Manacor el nostre representant «Rimbo», com ja ens té acostumat li va faltar la potència necessària per arribar pels primers llocs.

«Volga de Tillaude» que donava cinquanta metres d'avanatge a la seva cursa va començar a passar cavalls amb una força superior i no es va aturar fins que trobà la meta. «Romanco» a la sortida de la cursa estel·lar va ser desqualificat.

La primera setmana de setembre a Manacor, cursa especial per egües, la nostra, «Volga de Tillaude» va anar sempre a la part davantera i a la darrera recta va rematar per aconseguir la tercera posició. «Romanco» agafà el primer lloc de la seva cursa des del principi però quan mancaven cent metres per arribar a la meta, l'avançaren i només aconseguia el quart lloc. La

segona setmana a Manacor, cursa per poltros de dos anys, «Uhlán» de Campos no va fer una bona cursa. «Rimbo» va donar mostres de recuperació després dels dolents resultats que venia fent, va fer tercer. «Robin de Briou», cavall del nostre poble trencà els pronòstics a la seva cursa, guanyant amb autoritat. A Son Pardo gran victòria de «S'aua de Maig» amb un temps de 1'25"1.

La tercera setmana només «Volga de Tillaude» a Manacor i «S'aua de Maig» a Son Pardo varen esser les úniques que obtengueren premi a les seves curses, tercera i segona respectivament.

La darrera setmana de setembre, «S'aua de Maig» a Son Pardo tornava a fer primer, és per això que aquest mes la considerem la millor. A Manacor reaparició de «Salva d'or» sense cap resultat positiu i bon paper de «Robin de Briou», tercer després d'un bon remate.

**COMPRI PRODUCTES
ETIQUETATS
EN CATALÀ**

L'equip de Ressò vol posar de manifest, una vegada més, que només s'expressa la seva opinió als articles signats per la Redacció i per l'Editorial. Els altres són d'exclusiva responsabilitat dels autors, que exerciten el dret constitucional de la llibertat d'expressió mitjançant la Revista Ressò.

RESSÒ

Revista mensual

ANY 6

Novembre 1993 • N.º 54

Edita: Obra Cultural Balear de Campos
Informació i Correspondència:

Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS

Fax.: 971 - 65.02.02

Coordinadors:

M. Alcaraz

D. Huguet

P. Ollers

E. Tomàs

Coordinadora Publicitat:

Maria Bauça

COL·LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat

Joan Adrover i Mascaró

Xesc Adrover

Margalida Ballester

Sebastià Covas

Damià Huguet

Joan Juan Pons

Clementina Kokkelink

Josep Lladó

Jaume Lladó

Gori Mas

Pere Ollers

Antònia Serra

Antònia Sitjar

Damià Andreu Verger

Núria Vives

Sebastià Moranta

Guillem Mas i Forteza

Apol·lònia Vanrell

Maria Barón

Monserrat Alcaraz

Arnau Perelló

Francesc Miró

Josep Antoni Sala

Margalida Martorell

Francesc Blasco

Pere Adrover

Esteve Tomàs

Francesc Mas

Guillem Mas i Ferrari

Damià Prohens

Bàrbara Monserrat

Francesca Ballester

Francesca Mas

Miquel Oliver

Miquel Àngel Aguiló

Antoni Ginard

Jaume Clar

Antoni León

Miquel Roig Adrover

Jordi Caldentey

Joan Lladonet

Francisca Oliver

Margalida Ballester

PORTADA: FOTO VIDAL

Subscripció: 2.500 Ptes. anuals

Preu d'aquest exemplar:

220 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:

ADROVER - CAMPOS

Tel. 65.02.02

SEGUIM LA PROMOCIÓ REVELATS

Vidal
CAMPOS

C/. Plaça, 15
Tel. 65.06.43

FOTOGRAFIA I VÍDEO

QUALITAT
SUPERVISADA PER PROFESSIONALS
SERVEI

NORMAL EN 24 h.

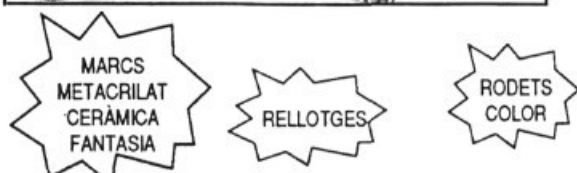
ÀMPLIES POSSIBILITATS

MATE O BRILLANT

DIAPOSITIVES, AMPLIACIONS, BLANC I
NEGRE PROCESSAT ARTESANALMENT

DIAPO - PAPER, MARCS, ETC. ETC.

I...A MÉS **UN REGAL SORPRESA**
AMB CADA REVELAT + CÒPIES

PROVI LA SEVA SORT, GRATUÏTAMENT

Ara!

AMB
TOTES
LES FOTOS
DE CARNET...

... UN MINI ESTUDI 9 x 13
TAMBÉ AMB LES RÀPIDES

Vidal
CAMPOS

C/. Plaça, 15
Tel. 65.06.43

FOTOGRAFIA I VÍDEO

FINS A FINALS DE MES

CURSOS DE CATALÀ PER A ADULTS

DE L'OBRA CULTURAL BALEAR

Únics amb reconeixement
oficial a les Illes Balears.

MÒDULS DE 45 HORES

Inici del curs: 2 de novembre, a les 20 h.
(Aquest dia es realitzarà una prova per, si cal,
fer distints nivells)

Horari: vespre,
Aules del Col·legi Joan Veny i Clar

Informació i matrícula:

Oficines de l'Ajuntament de Campos

Preu matrícula: 5.000 Ptes.

Mínim d'alumnes per nivell: 18

AJUNTAMENT DE CAMPOS

L' Ajuntament amb tu.